

పరమ కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన అల్లాహ్ పేరుతో

26. అష్ షుఅరా సూరా పరిచయం

సూరతుష్షుఅరా సూరా మక్కాలో అవతరించబడింది. ఇందులో 227 వాక్యాలు, 11 రుకూలు ఉన్నాయి.

ముహమ్మద్ (స) పై ఖురైష్ ప్రజలు మాంత్రికుడని, జ్యోతిష్యుడని అపనిందలు వేసేవారు. దీన్ని ప్రత్యేకంగా ఖండించటం జరిగింది. ఈ సూరా ప్రవక్త (స) యొక్క సత్యసంధతను శంకిస్తూ, దైవశిక్షను నిదర్శనంగా తీసుకు రమ్మని కోరిన వారినుద్దేశించి అవతరించబడింది. ఇందులో చారిత్రక వాస్తవాలను వారికి తెలుపటం జరిగింది. గత ప్రవక్తల గురించి, వారిని తిరస్కరించిన వారి పర్యవసానం గురించి తెలియజేయటం జరిగింది. దైవశిక్షకు గురయిన వారిని అనుసరించకండని హెచ్చరించడం జరిగింది.

26. సూరతుష్షుఅరా

ఆయత్లు : 227

అవతరణ: మక్కాలో

పరమ కరుణామయుడు అపార కృపాశీలుడు అయిన
అల్లాహ్ పేరుతో

1) తా. సీన్. మీమ్. 2) ఇవి స్పష్టమైన గ్రంథంలోని వాక్యాలు. 3) ప్రవక్తా! వారు విశ్వసించరు అని దుఃఖపడుతూ, బహుశా నీవు నీ ప్రాణాలను కోల్పోతావేమో. 4) మేము కోరితే ఆకాశం నుండి ఒక సూచనను దించి దానిముందు వారి మెడలు వంగిపోయేలా చేయగలం. 5) కరుణామయుని తరపు నుండి వారి వద్దకు ఏ కొత్త ఉపదేశం వచ్చినా, దానికి వారు విముఖలే అవుతారు. 6) ఇప్పుడు వారు తిరస్కరించారు కాబట్టి, త్వరలోనే వారికి, వారు ఎగతాళి చేస్తూ వచ్చిన విషయమందలి యదార్థ మేమిటో తెలుస్తుంది. 7) వారు ఎన్నడూ తమ దృష్టిని భూమి వైపునకు మళ్లించలేదా మేము దానిపై ఎంత పుష్కలంగా శ్రేష్టమైన రకరకాల చక్కని వృక్ష సంపదను సృష్టించామో? 8) నిశ్చయంగా ఇందులో ఒక సూచన ఉన్నది. కాని వారిలో అనేకులు విశ్వసించరు. 9) వాస్తవం ఏమిటంటే నీ ప్రభువు శక్తిమంతుడే కాదు, కరుణామయుడు కూడా. 10) నీ ప్రభువు మూసాను ఇలా ఆదేశించినప్పటి గాధను వారికి వినిపించు.

﴿آيَاتُهَا 11﴾ ﴿سُورَةُ الشُّعَرَاءِ مكية﴾ ﴿227﴾ ﴿رُكُوعَاتُهَا 11﴾

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

﴿1﴾ ﴿تِلْكَ آيَاتِ الْكِتَابِ الْمُبِينِ﴾ ﴿2﴾
﴿3﴾ ﴿لَعَلَّكَ بَاخِعٌ نَّفْسَكَ أَلَّا يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ﴾
﴿4﴾ ﴿إِنْ نَشَأْ نُزِّلْ عَلَيْهِمْ مِنَ السَّمَاءِ آيَةٌ فَظَلَّكَ
أَعْنَاقَهُمْ لَهَا خُضِعِينَ﴾ ﴿5﴾
﴿6﴾ ﴿وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنَ الرَّحْمَنِ مُخَدِّثٍ إِلَّا
كَانُوا عَنْتَهُ مُعْرِضِينَ﴾ ﴿7﴾
﴿8﴾ ﴿فَقَدْ كَذَّبُوا فَسَيَأْتِيهِمْ أَنْبَاءُ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ﴾ ﴿9﴾
﴿10﴾ ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْآرِضِ كَمَا أَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ
زَوْجٍ كَرِيمٍ﴾ ﴿11﴾ ﴿إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ ﴿12﴾ ﴿وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ
الرَّحِيمُ﴾ ﴿13﴾ ﴿وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَىٰ أَنْ ائْتِ
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ﴿14﴾

11) “దుష్టులైన ఫిర్జెన్ జాతి ప్రజల వద్దకు వెళ్ళు, వారు భయపడరా?” 12) అతడు ఇలా విన్నవించుకున్నాడు, “నా ప్రభూ! వారు నన్ను అసత్యవాది అని తిరస్కరిస్తారేమో అని నా భయం. 13) నా హృదయం కుంచించుకుపోతోంది. నేను ధారాళంగా మాట్లాడలేను. కనుక నీవు హీరూన్ ను ప్రవక్త పదవిలో నియమించు. 14) నా మీద వారు ఒక నేరాన్ని కూడా మోపారు. ఈ కారణంగా నన్ను వారు హత్య చేస్తారేమో అని నేను భయపడు తున్నాను.” ఇలా సెలవిచ్చాడు, “అలా ఎంతమాత్రం జరగదు. 15) మీరు ఉభయులూ నా సూచనలను తీసుకుని వెళ్లండి. మేము మీతోపాటు అంతా వింటూ ఉంటాము. 16) ఫిర్జెన్ వద్దకు వెళ్లి అతనితో ఇలా అనండి - సకల లోకాల ప్రభువు మమ్మల్ని నీ వద్దకు ప్రవక్తగా పంపాడు.

17) అందువల్ల బనీ ఇస్రాయిల్ సంతతి వారిని మాతో పంపు. 18) ఫిర్జెన్ ఇలా అన్నాడు, “మేము నిన్ను బాల్యంలో మా ఇంట్లో పెంచలేదా? నీవు నీ వయస్సులోని ఎన్నో సంవత్సరాల కాలం మా వద్ద గడిపావు. 19) దాని తరువాత చేసిందేదో చేశావు. నీవు మిక్కిలి కృతఘ్నుడవు.” 20) మూసా ఇలా సమాధానం చెప్పాడు, “అప్పుడు నేను ఆ పనిని పొరపాటు వల్ల చేశాను. 21) తరువాత నేను మీకు భయపడి పారిపోయాను. ఆ తరువాత నా ప్రభువు నాకు వివేకాన్ని, జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించాడు. నన్ను సందేశహరులలో చేర్చుకున్నాడు. 22) పోతే ఇక నీవు నాకు ఉపకారం చేసి ఎత్తిపొడుస్తూ ఉన్న విషయం, దాని యదార్థం ఏమిటంటే, నీవు ఇస్రాయిలు సంతతి వారిని బానిసలుగా చేసుకున్నావు”. 23) ఫిర్జెన్ ఇలా అన్నాడు, “ఈ సకల లోకాల ప్రభువు ఏమిటి?” 24) దానికి మూసా, “ఆకాశాలకూ, భూమికి ప్రభువు, భూమ్యాకాశాల మధ్య ఉన్న సమస్తానికి ప్రభువు, నీవు దేవుణ్ణి నమ్మేవాడివే అయితే” అని జవాబు చెప్పాడు.

﴿11﴾ قَوْمَ فِرْعَوْنَ ۖ أَلَا يَتَّقُونَ

﴿12﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكَذِّبُونِ

وَيَضِيقُ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ إِلَى هُرُونَ ﴿13﴾

وَلَهُمْ عَلَى ذُنُوبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿14﴾

﴿15﴾ قَالَ كَلَّا ۖ فَادْهَبَا بِآيَاتِنَا إِنَّا مَعَكُمْ مُسْتَبْعُونَ ﴿15﴾

﴿16﴾ فَأَتِيَا فِرْعَوْنَ فَقُولَا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿16﴾

﴿17﴾ أَنْ أَرْسِلَ مَعَنَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿17﴾

﴿18﴾ قَالَ أَلَمْ نُرَبِّكَ فِيمَا وَلَدْنَا وَحَبَّبْنَا فِيهَا مِنْ حَمْرِكَ سِبْيَانَ ﴿18﴾

﴿19﴾ وَفَعَلْتَ فَعَلْتِكَ الَّتِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿19﴾

﴿20﴾ قَالَ فَعَلْتَهَا إِذًا وَأَنَا مِنَ الضَّالِّينَ ﴿20﴾

﴿21﴾ فَفَرَرْتُ مِنْكُمْ لَمَّا خِفْتُمْكُمْ فَوَهَبَ لِي رَبِّي حُكْمًا وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿21﴾

﴿22﴾ وَتِلْكَ نِعْمَةٌ تَمُنُّهَا عَلَيَّ أَنْ عَبَّدتَّ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿22﴾

﴿23﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿23﴾

﴿24﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا ۚ إِنَّ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ﴿24﴾

25) ఫిర్జాను తన చుట్టూ ఉన్న వారితో, “వింటున్నారా?” అని అన్నాడు. 26) మూసా ఇలా అన్నాడు, “అయనే మీ ప్రభువు కూడ, పూర్వం గతించిన మీ తాత ముత్తాతల ప్రభువు కూడా.” 27) ఫిర్జాను అక్కడి వారితో ఇలా అన్నాడు: “మీ వద్దకు పంపబడిన మీ దైవప్రవక్త గారు పూర్తిగా పిచ్చివారుగా కనిపిస్తున్నారు.” 28) మూసా ఇంకా ఇలా అన్నాడు, “తూర్పుకూ, పడమరకూ, వాటి మధ్య ఉన్న సర్వానికీ ప్రభువు; మీరు వివేకం కలవారే అయితే.” 29) ఫిర్జాను ఇలా అన్నాడు; “నీవు నన్ను కాదని మరెవరినైనా ఆరాధ్యుడగా చేసుకుంటే, నిన్ను కూడ జైళ్లలోపడి మ్రగ్గిపోతున్న వారిలో చేరుస్తాను.” 30) మూసా ఇలా అన్నాడు, “నేను నీ ముందుకు ఒక స్పష్టమైన విషయాన్ని తీసుకువచ్చిన తరువాత కూడానా?” 31) దానికి ఫిర్జాను, “మంచిది తీసుకురా, నీవు సత్యవాదివే అయితే” అని అన్నాడు. 32) అతడు ఈ మాట అన్నంతనే మూసా తన చేతి కర్రను విసిరాడు; వెంటనే స్పష్టంగా అదొక పెద్దపాపై పోయింది. 33) తరువాత అతను తన చేతిని (చంక నుండి) లాగాడు, అది చూపరుల ముందు మెరిసి పోసాగింది. 34) ఫిర్జాను తన చుట్టూ ఉన్న సర్దారులతో ఇలా అన్నాడు, “ఈ వ్యక్తి నిజంగానే చేయి తిరిగిన మంత్రగాడు. 35) తన మంత్రబలం ద్వారా మిమ్మల్ని మీ దేశం నుండి తరిమివేయాలని చూస్తున్నాడు. ఇప్పుడు చెప్పండి మీ ఆజ్ఞ ఏమిటో?” 36) వారు ఇలా అన్నారు, “అతనినీ, అతని సోదరుణ్ణి ఆపి ఉంచండి, పట్టణాలలోకి వారాహరులను పంపండి.

37) నేర్పరులైన మంత్రగాళ్లను మీ వద్దకు తీసుకురమ్మనండి.” 38) ఆ విధంగా ఒకనాడు నిర్ణీత సమయానికి మంత్రగాళ్లు సమావేశపరచ బడ్డారు. 39) ప్రజలకు ఇలా చెప్పబడింది, “మీరు సభకు వస్తున్నారా? 40) మంత్రగాళ్లు గెలిస్తే, బహుశా మనం వారి ధర్మాన్నే అనుసరించవచ్చు.

قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْتَبْعُونَ ﴿25﴾

قَالَ رَبُّكُمْ وَرَبُّ آبَائِكُمُ الْأَوَّلِينَ ﴿26﴾

قَالَ إِنَّ رَسُولَكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ

لَمَجْنُونٌ ﴿27﴾

قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنَّ

كُنْتُمْ تَعْقِلُونَ ﴿28﴾

قَالَ لِمَنِ اتَّخَذْتَ إِلَهًا غَيْرِي لَأَجْعَلَنَّكَ مِنْ

الْمَسْجُونِينَ ﴿29﴾

قَالَ أَوْلَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُّبِينٍ ﴿30﴾

قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿31﴾

فَأَلْفَى عَصَاهُ فَإِذَا هِيَ ثُعْبَانٌ مُّبِينٌ ﴿32﴾

وَنَزَعَ يَدَهُ فَإِذَا هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿33﴾

قَالَ لِلْمَلَآئِكَةِ حَوْلَهُ إِنَّ هَذَا لَسِحْرٌ عَلِيمٌ ﴿34﴾

يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا

تَأْمُرُونَ ﴿35﴾

قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَبْعَثْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿36﴾

يَأْتُوكَ بِكُلِّ سِحْرٍ عَلِيمٍ ﴿37﴾

فَجَمَعَ السَّحَرَةَ لِيَتَّقَاتِ يَوْمَ مَعْلُومٍ ﴿38﴾

وَقِيلَ لِلنَّاسِ هَلْ أَنْتُمْ مُجْتَبِعُونَ ﴿39﴾

لَعَلَّنَا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ إِنْ كَانُوا هُمْ

الْغَالِبِينَ ﴿40﴾

41) మంత్రగాళ్లు రంగంలోకి దిగినప్పుడు, ఫిర్జెనుతో ఇలా అన్నారు, “మేము గెలిస్తే, మాకు బహుమానం దొరకుతుంది కదా?” 42) అతడు, “అవును. అప్పుడు మీరు నా సన్నిహితులలో చేరిపోతారు” అని అన్నాడు. 43) అప్పుడు మూసా, “విసరండి, మీరు విసరదలచకున్న దానిని” అని అన్నాడు. 44) వారు వెంటనే తమ త్రాళ్లనూ చేతికర్రలనూ విసిరి, “ఫిర్జెను జెన్నత్యం సాక్షిగా! మేమే విజయం సాధిస్తాము” అని అన్నారు.

45) తరువాత మూసా తన చేతి కర్రను విసిరినప్పుడు, అది అకస్మాత్ముగా వారి బూటకపు మహిమలను కబళింపసాగింది. 46) అప్పుడు మాంత్రికులందరూ అమాంతంగా సజ్దాలో పడిపోయారు. 47) ఇలా అన్నారు; “విశ్వసించాము మేము సకల లోకాల ప్రభువును 48) మూసా, హోరూన్ల ప్రభువును.” 49) ఫిరౌను ఇలా అన్నాడు, “నేను మీకు అనుమతి ఇవ్వకముందే మీరు మూసా మాటను విశ్వసించారా? నిస్సందేహంగా ఇతడు మీకు గురువు, మీకు మంత్రవిద్యను నేర్పాడు. సరే మంచిది, ఇప్పుడే మీరు తెలుసుకుంటారు. నేను మీ చేతులను, కాళ్లను అభిముఖదిశలలో నరికివేస్తాను. మీ అందరినీ శిలువపైకి ఎక్కిస్తాను.” 50) దానికి వారు ఇలా పలికారు, “ఏమి ఫర్వాలేదు, మేము మా ప్రభువు సాన్నిధ్యానికి చేరుకుంటాము. 51) మా ప్రభువు, మా పాపాలను క్షమిస్తాడని మేము ఆశిస్తున్నాము. ఎందుకంటే, అందరికంటే ముందు మేమే విశ్వసించాము.”

فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ قَالُوا لِفِرْعَوْنَ أَإِنَّا لِنَأْتِيَنَا
إِن كُنَّا نَحْنُ الْغَالِبِينَ ﴿41﴾

قَالَ نَعَمْ وَإِنَّكُمْ إِذَا لَمِنَ الْمَقْرَبِينَ ﴿42﴾

قَالَ لَهُمْ مُوسَى الْقَوْمَا مَا أَنْتُمْ مُلْقُونَ ﴿43﴾

فَالْقَوْمَا حِبَالَهُمْ وَعِصِيَّهُمْ وَقَالُوا بِعِزَّةِ فِرْعَوْنَ
إِنَّا لَنَحْنُ الْغَالِبُونَ ﴿44﴾

فَأَلْفَى مُوسَى عَصَاهُ فَإِدَا هِيَ تَلْفَفُ مَا يَأْفِكُونَ ﴿45﴾

فَأَلْفَى السَّحَرَةُ سُجَّدِينَ ﴿46﴾

قَالُوا أَمْ تَأْتِي رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿47﴾

رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ﴿48﴾

قَالَ أَمَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ أَنْ آذَنَ لَكُمْ ۗ إِنَّهُ
لَكَبِيرُكُمُ الَّذِي عَلَّمَكُمُ السِّحْرَ ۗ فَلَسَوْفَ

تَعْلَمُونَ ۗ لَا قُطْعَانَ أَيْدِيكُمْ وَرِجْلِكُمْ مِنْ
خِلَافٍ وَلَا وَصَلَبَتَّكُمْ أَجْمَعِينَ ﴿49﴾

قَالُوا لَا ضَيْرَ ۗ إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُنْقَلِبُونَ ﴿50﴾

إِنَّا نَرْجُو أَنْ يَغْفِرَ لَنَا رَبُّنَا ۗ خَطِينًا ۗ إِنَّا نَحْنُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿51﴾

1-51 వాక్యాల సంబంధం : ఈ వాక్యాలలో ఖుర్ఆన్ స్పష్టమైన గ్రంథమని, ఇందులో సత్యాన్ని, వాస్తవాన్ని సాక్ష్యాధారాల రూపంలో వివరించటం జరిగిందని, విశ్వంలో కూడా అనేక నిదర్శనాలు ఉన్నాయని, సత్యాన్ని స్వీకరించేవారి కోసం ఈ ఖుర్ఆన్ అన్నిటికంటే గొప్ప నిదర్శనమని, సత్యాన్ని స్వీకరించదలచనివారు, పెంకితనంగా ప్రవర్తించేవారు ఎలాంటి నిదర్శనం చూచినా, మహత్వం చూచినా విశ్వసించరని చెబుతారు. ఈ సందర్భంగా మూసా (అ) మరియు ఫిరౌన్ వృత్తాంతాన్ని ఉదాహరించటం జరిగింది. మూసా (అ) ఫిర్జెన్ ముందు చాలా మహత్వాలు ప్రదర్శించారు. ఫిర్జెన్ మహాపాపాత్ముడు అయినందువల్ల సాక్ష్యాలను, నిదర్శనాలను చూపించినా విశ్వసించకపోగా ధిక్కారానికి దిగాడు.

1-51 వాక్యాల వ్యాఖ్యానం:

ఓ ముహమ్మద్ (స) మక్కా విగ్రహారాధకులు ఖుర్ఆన్ విశ్వసించనందుకు మీరు ఏమాత్రం విచారపడవద్దని, దుఃఖించవద్దని, మీసందేశ ప్రచార బాధ్యతను మీరు నిర్వర్తిస్తూ ఉండమని ఓదార్చటం జరిగింది. దాన్ని మీరు నిర్వర్తించినా, విశ్వాసభాగ్యం ప్రసాదించటం మీ పని కాదని, ఒకవేళ మేము తలచుకుంటే అందరూ విశ్వసించినట్లు నిర్బంధిస్తాము. ఇది మాకు ఏమంత పెద్ద విషయం కాదు. వారు విశ్వసించేందుకు ఆకాశం నుండి మహాత్మాన్ని దించగలం, దైవదూతను లేదా పెద్ద పర్వతాన్ని వారిపై విధించగలం. భయకంపితులై వారు తప్పకుండా విశ్వసిస్తారు. అయితే ఇలాంటి విశ్వాసం దేనికీ పనికిరాదు.

మక్కా అవిశ్వాసుల మూర్ఖత్వాన్ని, అహంకారాన్ని గురించి ప్రస్తావించబడింది. ఖుర్ఆన్ నిరంతరం ఒక వాక్యం తరువాత మరో వాక్యం, ఒక సూరా తర్వాత మరో సూరా అవతరిస్తూ ఉంది. కానీ వారు ప్రవక్త (స)ను తిరస్కరిస్తూ వచ్చారు. సూరహ్ అంబియా మూడవ వాక్యంలో కూడా ఇంచుమించు ఇదే విధంగా పేర్కొనడం జరిగింది.

మక్కా విగ్రహారాధకులు ఖుర్ఆన్ అసహ్యించుకునేవారు. 6వ వాక్యంలో అవిశ్వాసులను, విగ్రహారాధకులను హెచ్చరించడం జరిగింది. వారు పరిహాసించే శిక్ష వారిని తప్పకుండా చుట్టుముట్టుతుంది. ఒకవేళ మక్కా విగ్రహారాధకులు అల్లాహ్ శక్తియుక్తుల గురించి ఆలోచిస్తే, పరికిస్తే తప్పకుండా వారికి అల్లాహ్ తప్ప ఇతరులెవ్వరూ ఆరాధ్యులులేరని తెలిసి ఉండేది. ఉదాహరణకు భూమి, దాని పంటలు, ఫలాలు, వనరులు, ఖనిజాలు, లాభాలు ఇవన్నీ అల్లాహ్ యొక్క ప్రభుత్వాన్ని, అధికారాన్ని, దైవత్వాన్ని నిరూపిస్తున్నాయి. అల్లాహ్ అనుగ్రహాలలోకెల్లా విశ్వాసం గొప్ప అనుగ్రహం. దీని భాగ్యం కేవలం మంచి వారికే కలుగుతుంది. చెడ్డవారికి విశ్వాసభాగ్యం కలుగదు.

9. తమరు నిలకడగా, సహనం వహిస్తూ తమ బాధ్యతను నిర్వర్తిస్తూ ఉండడని విచారానికి, దుఃఖానికి గురికాకూడదని, మేము అవిశ్వాసులతో ప్రతీకారం తీర్చుకుంటామని అల్లాహ్ తన అంతిమ ప్రవక్త (స) ను ఓదార్చాడు. ఎందుకంటే అల్లాహ్ ప్రతి వస్తువును అధిగమించి ఉన్నాడు. అయితే ఆయన తన దాసుల పట్ల కరుణ కలిగి ఉంటాడు. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

12. అంటే మూసా సరిగా మాట్లాడలేకపోయేవారు. లేదా నోటిలో నిప్పుగడ్డ వేసుకోవడం వల్ల నోరు కాలిపోవటం వల్ల సరిగా మాట్లాడలేకపోయేవారు.

19వ వాక్యంలో మూసా (అ) అనుకోకుండా హత్య చేసిన సంఘటనను గూర్చి సూచించబడింది. చనిపోయినవాడు ఫిర్జెను జాతికి చెందినవాడు. అందువల్ల ఫిర్జెన్ మూసా (అ) ను హత్య చేయించేందుకు నిర్ణయించుకున్నాడు. ఇది తెలిసిన మూసా (అ) ఈజిప్టు నుండి మద్యన్కు పారిపోయారు. ఈ సంఘటన జరిగి ఎన్నో సంవత్సరాలు గడిచిపోయింది. కాని ఫిర్జెను ఇప్పుడైనా సరే తన ప్రతీకారాన్ని తీర్చుకోవడం సాధ్యంగా అనిపిస్తుంది. మీరిద్దరూ వెళ్ళమని, నా సందేశం అందజేయమని, మీరు ఎంతమాత్రం ఆందోళన చెందకండని, మేము మిమ్మల్ని కాపాడుతూ ఉంటాయని అల్లాహ్ మూసా (అ) ను ఆదేశించడం జరిగింది.

సూచనలు అంటే సాక్ష్యాధారాలు. ఇవి ప్రతి ప్రవక్తకు ఇవ్వబడ్డాయి. మూసా (అ) కు కూడా రెండు గొప్ప మహాత్మాలు ఇవ్వబడ్డాయి. ఆ తరువాత నీవు ఫిర్జెన్ వద్దకు వెళ్ళిన తరువాత మీరు చెప్పబోయేది దానికి వాడు సమాధానం ఇచ్చేది అంతా మేము వింటూ ఉంటామని సూచించడం జరిగింది. మేము మీకు దైవదౌత్య బాధ్యత అప్పగించి మిమ్మల్ని ఒంటరిగా విడిచిపెట్టటం జరగదని ఎల్లప్పుడూ మా సహాయం మీ వెంట ఉంటుందని అభయం ఇవ్వటం జరిగింది. (అహ్సనుల్ బయాన్)

52) “రాత్రికి రాత్రే నా దాసులను తీసుకుని వెళ్లిపో. మిమ్ముల్ని తప్పక వెంటాడటం జరుగుతుంది” అని మేము మూసాకు వహీ పంపాము. 53) తరువాత ఫిర్జాను సైన్యాన్ని సమాయత్తపరిచే నిమిత్తం పట్టణాలలోకి వారాహారులను పంపి ఇలా ప్రకటన చేయించాడు, 54) “వీరు గుప్పెడు మంది మాత్రమే, 55) కాని మాకు చాలా కోపం తెప్పించారు. 56) మనం ఎల్లప్పుడూ అప్రమత్తంగా ఉండే లక్షణం గల జాతి ప్రజలం” 57) ఈ విధంగా మేము వారిని తమ తోటల నుండి, చెలమల నుండి 58) ఖజానాల నుండి, మహోన్నతమైన వారి నివాస స్థలాల నుండి బయటికి తీసుకువచ్చాము. 59) వారి విషయంలో ఇలా జరిగింది. అటు వైపు ఇస్రాఝియాల్ సంతతివారిని మేము వీటన్నిటికీ వారసులుగా చేశాము. 60) తెల్లవారుతూ ఉండగా, వీరు వారిని వెంటాడసాగారు. 61) ఇరుపక్షాల వారు ఒకరికొకరు ఎదురు పడినప్పుడు, మూసా సహచరులు, ‘మేము పట్టుబడ్డాము’ అని కేక వేశారు. 62) మూసా, ‘అలా ఎంతమాత్రం జరగదు. నా ప్రభువు నాతో ఉన్నాడు. తప్పకుండా ఆయన నాకు మార్గం చూపుతాడు’ అని అన్నాడు.

وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَسْرِ بِعِبَادِي إِلَيْكَ
 مُتَّبِعُونَ ﴿52﴾
 فَارْسَلْنَا فِرْعَوْنَ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿53﴾
 إِنَّ هَؤُلَاءِ لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿54﴾
 وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِطُونَ ﴿55﴾
 وَإِنَّا لَجَمِيعٌ حَادِرُونَ ﴿56﴾
 فَأَحْرَجْنَاهُمْ مِنْ جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ ﴿57﴾
 وَكُنُوزٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ﴿58﴾
 كَذَلِكَ ۖ وَأَوْرَثْنَاهَا بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿59﴾
 فَاتَّبَعُوهُمْ مُشْرِقِينَ ﴿60﴾
 فَلَمَّا تَرَاءَ الْجَمْعِينَ قَالَ آخِطُبُ مُوسَىٰ إِنَّهُ
 لِمُدْرِكُونَ ﴿61﴾
 قَالَ كَلَّا ۗ إِنَّ مَعِيَ رَبِّي سَيَهْدِينِ ﴿62﴾

మూసా (అ) మంత్రగాళ్లను ముందు మీరు మంత్రతంత్రాలను ప్రదర్శించడని కోరారు. ఎందుకంటే పేరుప్రఖ్యాతులు గల మంత్రగాళ్ళు మూసా (అ) మహత్యాన్ని చూసి ఇవి మంత్రాలు కావని, ఇవి ప్రవక్తలకు ఇవ్వబడిన మహత్యాలని గుర్తించి వెంటనే మూసా (అ) ను విశ్వసించారు. అంటే అందరికంటే ముందు మంత్రగాళ్లే విశ్వసించారు.

మంత్రగాళ్లు తమ తరువున గొప్పగొప్ప మంత్రాలు ప్రదర్శించారు. వీరి ప్రదర్శనకు మూసా (అ) కూడా భయపడ్డారు. (తాహ్-27 ని చూడండి). మంత్రగాళ్లు తామే విజయం సాధిస్తామని ధీమాగా ఉండేవారు. అల్లాహ్ మూసాను ఆందోళన చెందవద్దని ఓదార్చాడు. మీ చేతిలోని కర్రను విసిరి ఏమౌతుందో చూడండి అని ఆదేశించటం జరిగింది. చేతికర్రను వినరగానే అది మహాసర్పంగా మారింది. మంత్రగాళ్ల కల్పిత పాములను అది మ్రింగేసింది.

ఇది చూసి ఫిర్జాన్ చాలా ఆశ్చర్యానికి గురయ్యాడు. ఏ మాంత్రికుల ద్వారా విజయం సాధించాలని ఆశించాడో ఆ మాంత్రికులే ఓటమిని చవిచూసి మూసా (అ) ను విశ్వసించారు. ఒకవేళ ఫిర్జాన్ కూడా ఆలోచించి ఉంటే, సత్యాసత్యాలను పరికించి ఉంటే, వాటికీ విశ్వాస భాగ్యం కలిగేది. కానీ ఫిర్జాను అహంభావాన్ని అనుసరించాడు. అహంకారంగా ప్రవర్తించాడు. మాంత్రికులను హెచ్చరించడం ప్రారంభించాడు. మీరందరూ వాడి శిష్యులేనని మీరందరూ నన్ను సామ్రాజ్యం నుండి బహిష్కరించగోరుతున్నారని మండిపడ్డారు. (అల్ఆరాఫ్-123ని చూడండి) (అహ్సనుల్ బయాన్)

63) మేము మూసాను, 'నీ చేతికర్రతో సముద్రాన్ని కొట్టు' అని వహీ ద్వారా ఆజ్ఞాపించాము. అప్పుడు హతాత్తుగా సముద్రం చీలిపోయింది. దాని ప్రతిభాగం ఒక మహోన్నతమైన పర్వతం మాదిరిగా అయిపోయింది. 64) ఆ చోటికే మేము రెండోవర్గం వారిని కూడ చేర్చాము. 65) మూసానూ, అతనితో ఉన్న వారందరినీ మేము రక్షించాము. 66) మిగతా వారినందరినీ ముంచివేశాము. 67) నిశ్చయంగా ఈ సంఘటనలో ఒక సూచన ఉంది. కాని వారిలో చాలా మంది విశ్వసించరు.

68) యదార్థమేమిటంటే, నీ ప్రభువు మహా శక్తిమంతుడు, అనంత కరుణామయుడు. 69) ఇంకా వారికి ఇబ్రాహీము గాధను వినిపించు.

70) అప్పుడు అతను తన తండ్రినీ, తన జాతివారినీ, "మీరు వేటిని పూజిస్తున్నారు?" అని అడిగాడు. వారు, 71) "ఇవి కొన్ని విగ్రహాలు, వాటిని మేము పూజిస్తాము. వాటి సేవలోనే మేము నిమగ్నులమై ఉంటాము" అని జవాబు పలికారు. 72) అతను వారిని ఇలా అడిగాడు, "మీరు వీటిని పిలిచినప్పుడు, ఇవి మీ మొరలను ఆలకిస్తాయా? 73) లేదా ఇవి మీకేమైనా లాభాన్నిగానీ, నష్టాన్నిగానీ కలిగిస్తాయా?" 74) వారు ఇలా అన్నారు, "లేదు, కాని మేము మా తాతముత్తాతలు ఇలా చేస్తూ ఉండగా చూశాము." 75) అప్పుడు ఇబ్రాహీమ్ ఇలా అన్నాడు,

76) "మీరూ, పూర్వం మీ తాతముత్తాతలూ పూజిస్తూ వస్తున్న వాటిని ఎప్పుడైనా మీరు కళ్లుతెరిచి చూశారా? 77) నాకు ఇవన్నీ శత్రువులే, ఒక్క సకల లోకాల ప్రభువు తప్ప. 78) ఆయన నన్ను సృష్టించాడు. తరువాత ఆయనే నాకు మార్గం చూపుతున్నాడు. 79) ఆయనే నాకు తినిపిస్తాడు, త్రాగిస్తాడు. 80) నేను వ్యాధికి గురి అయినప్పుడు, ఆయనే నాకు స్వస్థతను చేకూరుస్తాడు. 81) ఆయనే నాకు మృత్యువును కలిగిస్తాడు. తరువాత మళ్లీ నాకు జీవితాన్ని అనుగ్రహిస్తాడు.

فَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْبَحْرَ ۖ
فَانفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالطَّوْدِ الْعَظِيمِ ﴿63﴾

وَأَزَلْنَا تَمَّ الْآخَرِينَ ﴿64﴾

وَأَنْجَيْنَا مُوسَىٰ وَمَنْ مَعَهُ أَجْمَعِينَ ﴿65﴾

تَمَّ أَعْرَفْنَا الْآخَرِينَ ﴿66﴾

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

مُؤْمِنِينَ ﴿67﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿68﴾

وَآتَلَ عَلَيْهِمْ نَبَأَ إِبْرَاهِيمَ ﴿69﴾

إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَعْبُدُونَ ﴿70﴾

قَالُوا نَعْبُدُ أَصْنَامًا فَنَظَّلُ لَهَا عَكْفِينَ ﴿71﴾

قَالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ إِذْ تَدْعُونَ ﴿72﴾

أَوْ يَنْفَعُونَكُمْ أَوْ يُضُرُّونَ ﴿73﴾

قَالُوا بَلْ وَجَدْنَا آبَاءَنَا كَذَٰلِكَ يَفْعَلُونَ ﴿74﴾

قَالَ أَفَرَأَيْتُمْ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿75﴾

أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ ۗ ﴿76﴾

فَاتَّهَمَهُمُ عَدُوٌّ لِّيَ الْإِلَٰهَ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿77﴾

الَّذِي خَلَقَنِي فَهُوَ يُهْدِينِ ﴿78﴾

وَالَّذِي هُوَ يُطْعِمُنِي وَيَسْقِينِ ﴿79﴾

وَإِذَا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفِينِ ﴿80﴾

وَالَّذِي يُمِيتُنِي ثُمَّ يُحْيِينِ ﴿81﴾

(82) తీర్పుదినం నాడు నా పాపాలను క్షమిస్తాడని నేను ఆయన మీద ఆశలు పెట్టుకున్నాను. 83) తర్వాత ఇబ్రాహీమ్ ఇలా ప్రార్థించాడు; “ నా ప్రభూ! నాకు వివేకాన్ని ప్రసాదించు, నన్ను సజ్జనులలో కలుపు. 84) తరువాత తరాల వారిలో నాకు మంచి పేరు ప్రసాదించు. 85) నన్ను సుఖసౌభాగ్యాల స్వర్గవనానికి వారసులైన వారిలో చేర్చు 86) నా తండ్రిని క్షమించు. నిస్సందేహంగా ఆయన మార్గం తప్పిన వారిలోనివాడే. 87) మానవులందరూ బ్రతికింపబడే రోజున నన్ను అవమానం పాలుజేయకు. 88) అప్పుడు సంపదవల్లగానీ, సంతానం వల్లగానీ ఏ లాభమూ కలగదు; 89) ఏ వ్యక్తి అయినా మంచి మనస్సుతో అల్లాహ్ సాన్నిధ్యంలో హాజరైతే తప్ప.” 90) ఆ రోజు స్వర్గం భయభక్తులు కలవారి దగ్గరకు తీసుకురాబడుతుంది. 91) నరకం మార్గం తప్పిన వారి ముందు తెరువబడుతుంది. వారిని ఇలా అడగటం జరుగుతుంది. 92) “అల్లాహ్ ను వదలిపెట్టి, మీరు ఆరాధించేవారు ఇప్పు డెక్కడున్నారు? 93) వారు మీకేమైనా సహాయం చేస్తున్నారా; లేదా తమను తాము రక్షించుకోగలరా?” 94) తర్వాత ఆ దేవుళ్ళూ, మార్గం తప్పిన ఈ మానవులూ, 95) ఇబ్లీస్ సైన్యమూ, అందరూ దానిలోకి ఒకరిమీద ఒకరు పడేటట్లుగా త్రోయబడతారు. 96) అక్కడ వారందరూ పరస్పరం పొట్లాడుకుంటారు, మార్గం తప్పిన ఈ మానవులు తమ దేవుళ్లతో ఇలా అంటారు; 97,98) “దేవుని సాక్షి! సకల లోకాల ప్రభువుతో సమానమైన స్థానాన్ని మీకు ఇచ్చినప్పుడు, వేము స్పష్టమైన మార్గభ్రష్టత్వానికి గురి అయ్యాము. 99) మమ్మల్ని మార్గం తప్పించిన మీరు నిజంగానే అపరాధులు 100) ఇప్పుడు మాకు సిఫారసు చేసేవాడుగానీ, 101) ప్రాణ స్నేహితుడుగానీ, ఎవడూ లేడు. 102) అయ్యో! ఒకసారి మళ్లీ మరలి వెళ్లే అవకాశం మాకు దొరికితే, మేము తప్పకుండా విస్వాసుల మవుతాము.”

﴿82﴾ وَالَّذِي أَسْمَعُ أَنْ يُعْفِرَ لِي خَطِيئَتِي يَوْمَ الدِّينِ ﴿82﴾

﴿83﴾ رَبِّ هَبْ لِي حُكْمًا وَالْحَقِّيقِي بِالصَّالِحِينَ ﴿83﴾

﴿84﴾ وَاجْعَلْ لِي لِسَانَ صِدْقٍ فِي الْآخِرِينَ ﴿84﴾

﴿85﴾ وَاجْعَلْنِي مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعِيمِ ﴿85﴾

﴿86﴾ وَاعْفِرْ لِآبَائِي إِنَّهُ كَانَ مِنَ الضَّالِّينَ ﴿86﴾

﴿87﴾ وَلَا تُخْزِنِي يَوْمَ يُبْعَثُونَ ﴿87﴾

﴿88﴾ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَالٌ وَلَا بَنُونَ ﴿88﴾

﴿89﴾ إِلَّا مَنْ آتَى اللَّهَ بِقَلْبٍ سَلِيمٍ ﴿89﴾

﴿90﴾ وَأُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴿90﴾

﴿91﴾ وَبُرِّزَتِ الْجَحِيمُ لِلْغَوِينَ ﴿91﴾

﴿92﴾ وَقِيلَ لَهُمْ آيِنَ مَا كُنْتُمْ تَعْبُدُونَ ﴿92﴾

﴿93﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ هَلْ يَنْصُرُونَكُمْ أَوْ يَنْتَصِرُونَ ﴿93﴾

﴿94﴾ فَكُفُّوا فِيهَا هُمْ وَالْعَاُونَ ﴿94﴾

﴿95﴾ وَجُنُودُ إِبْلِيسَ أَجْمَعُونَ ﴿95﴾

﴿96﴾ قَالُوا وَهُمْ فِيهَا يَخْتَصِمُونَ ﴿96﴾

﴿97﴾ تَاللَّهِ إِنَّ كُنَّا لَفِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿97﴾

﴿98﴾ إِذْ نُسُوبِكُمْ بَرِّبِّ الْعَالَمِينَ ﴿98﴾

﴿99﴾ وَمَا أَضَلَّنَا إِلَّا الْمَجْرِمُونَ ﴿99﴾

﴿100﴾ فَمَا لَنَا مِنْ شَافِعِينَ ﴿100﴾

﴿101﴾ وَلَا صَدِيقٍ حَمِيمٍ ﴿101﴾

﴿102﴾ فَلَوْ أَنَّ لَنَا كَرَّةً فَنَكُونُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿102﴾

103) నిశ్చయంగా ఇందులో ఒక గొప్ప సూచన ఉన్నది, కాని వారిలో అత్యధికులు విశ్వసించరు.
 104) యదార్థమేమిటంటే, నీ ప్రభువు అత్యంత శక్తిమంతుడు, కరుణామయుడూను.

إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿103﴾
 وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿104﴾

51 - 104 వాక్యాలు

వాక్యాల సంబంధం: గత వాక్యాల్లో తాతముత్తాలను అంధులై అనుసరించేవారు, బుద్ధిబలం ఉపయోగించని వారు, ధిక్కరించేవారు, మొండిగా ప్రవర్తించేవారు ఎన్ని మహాత్మాలు చూసినా విశ్వసించరు అని పేర్కొనడం జరిగింది. ఈ వాక్యాల్లో ఇబ్రాహీమ్ (అ) సందేశ ప్రచారం గురించి ప్రస్తావించటం జరిగింది. ఇబ్రాహీమ్ (అ) తన తండ్రిని, తన జాతిని ఈ విగ్రహాలు దైవం కాలేవని, ఇవి మీకన్నా బలహీనమైనవని బోధించారు. చివరికి విగ్రహాలను పగలగొట్టారు కూడా, కాని ఎంత నచ్చజెప్పినా వారు ఏమాత్రం వినలేదు. తిరస్కారాన్ని అవలంబించారు అని పేర్కొనడం జరిగింది.

వాక్యాల వ్యాఖ్యానం:

52. ఈ చారిత్రక విజయానికి కొన్ని సంవత్సరాల తర్వాత మూసాను బనీ ఇస్రాయిల్‌ను తీసుకొని రాత్రికి రాత్రే సముద్రం వైపు వెళ్ళిపోమ్మని, మిమ్మల్ని ఫిర్బాన్ తన సైన్యాల సమేతంగా వెంబడించటం జరుగుతుందని ఆదేశించడం జరిగింది. అయితే మీరు వెనుతిరగకుండా ముందుకు సాగిపోతూ ఉండాలి. వారు మిమ్మల్ని ఏ మాత్రం నష్టం కలిగించలేరని సూచించబడింది. ఫిర్బాన్‌కు ఈ విషయం తెలియగానే సైన్యాలను సమీకరించి, బనీ ఇస్రాయిల్‌ను హీనంగా భావిస్తూ అనేక రకాలుగా అసహ్యించుకుంటూ ఆగ్రహించాడు.

అల్లాహ్ తన అంతిమ ప్రవక్త (స) ను మీ జాతికి ఏకదైవారాధకుడైన ఇబ్రాహీమ్(అ) గాధను వినిపించమని, ఆయన అల్లాహ్‌కు నిర్మలమైన మనస్సుతో ప్రార్థించేవారనీ, అల్లాహ్‌నే నమ్ముకునేవారని, అల్లాహ్‌నే ఆరాధించేవారని, ఆయన ఆదర్శప్రాయులని ఆయన అడుగుజాడలనే అనుసరించాలని ఆయన అల్లాహ్‌కు ఎవరినీ సాటి కల్పించేవారు కారనీ, విగ్రహారాధకులకు ఎంతమాత్రం భరించేవారుకారని, అల్లాహ్ వీరికి బాల్యం నుండే ఏకదైవారాధనా జ్ఞానాన్ని ప్రసాదించాడని ఆదేశించాడు.

హూద్ (అ) తన జాతిని 'నేను అల్లాహ్ గురించి సాక్ష్యం ఇస్తున్నాను. మీరూ సాక్ష్యం ఇవ్వండి' అని కోరారు. (హూద్ :54-56) నేను మీ విగ్రహాలను ఎంతమాత్రం భరించలేనని, మీరు నాకు వ్యతిరేకంగా ఏం చేసుకుంటారో చేసుకోండనీ, నేను అల్లాహ్‌నే నమ్ముకున్నానని, ప్రతి ప్రాణి యొక్క జుట్టు అల్లాహ్ చేతుల్లోనే ఉందని, నా ప్రభువే సన్మార్గం చూపగలడని హితబోధ చేశారు. ఇబ్రాహీమ్ (అ) కూడా ఈ విధంగా విగ్రహాల పట్ల అసహ్యం వ్యక్తం చేశారు. (అల్అన్అమ్ 81)

మీరు అల్లాహ్‌ను కాదని సాటి కల్పిస్తున్న విగ్రహాలకు నేనెలా భయపడగలను.? ఎటువంటి ఆధారాలు లేకుండా మీరు అల్లాహ్‌కు సాటి కల్పిస్తున్నా మీకు భయం వేయదా? అని తన జాతి వారి ముందు ఆశ్చర్యం వ్యక్తం చేశారు.

జాతకం: నాకు, ఇతరులకు ప్రభువైన అల్లాహ్ ముందే నా తల వంగుతుంది. జాతకాన్ని ఆయనే నిర్ణయించాడు. ప్రాణులు ఆయన నిర్ణయించిన జాతకం ప్రకారమే జీవిస్తారు, మరణిస్తారు. ఆయన కోరిన వారికి సన్మార్గం ప్రసాదిస్తాడు. ఆయన కోరిన వారిని మార్గభ్రష్టతకు గురిచేస్తాడు.

79. అల్లాహ్‌యే నా సృష్టికర్త, నా ఆహార ప్రదాత. ఆయనే నన్ను తినిపిస్తాడు, త్రాపిస్తాడు. ఆయనే వసరులు

105) నూహు జాతి వారు దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. 106) అప్పుడు వారి సోదరుడు నూహు వారితో అన్న విషయాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకో; “మీరు భయపడరా?

107) నేను మీ కొరకు ఒక విశ్వసనీయుడైన సందేశహారుడను.

﴿105﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحٍ الْمُرْسَلِينَ

﴿106﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ نُوحٌ أَلَا تَتَّقُونَ

﴿107﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ

ప్రసాదిస్తాడు. వర్షాలు కురిపిస్తాడు. పంటలు పండిస్తాడు. ఆకాశం నుండి తియ్యటి నీటిని కురిపిస్తాడు. దాన్ని మానవులు ఇతర ప్రాణులు త్రాగి తమ దాహాన్ని తీర్చుకుంటాయి.

83. ఇబ్రాహీమ్ (అ) తన ప్రభువును వివేకం ప్రసాదించవలసిందిగా ప్రార్థించారు. వివేకం అంటే బుద్ధి, జ్ఞానాలు, దైవదౌత్యం, ఆ తరువాత మళ్ళీ తనను సజ్జనుల్లో చేర్చమని ప్రార్థించారు. మహాప్రవక్త (స) అల్లాహ్ ను మూడు సార్లు ఇలా ప్రార్థించారు: “ఓ అల్లాహ్! నన్ను గొప్ప సహచరుల్లో చేర్చు.” ఒక హదీసు ప్రకారం ఇలా కూడా ప్రార్థించవచ్చు: “ఓ అల్లాహ్! నన్ను ముస్లింగానే ఉంచు. ముస్లింగానే నాకు మరణం ప్రసాదించు. మరియు సజ్జనుల్లో చేర్చు.”

84. అంటే నా తరువాత తరాలలో నాకు పేరు ప్రతిష్టలు తెచ్చిపెట్టు. మరియు సత్కార్యాల్లో నన్ను అనుసరించమని ఆదేశించు అని అర్థం.

అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు : “మేము తరువాత తరాలలో అతనికి కీర్తి ప్రతిష్టలు ప్రసాదించాము. (సాఫాత్ :108) అందరూ ఆయనపై శాంతి వచనాలు పలుకుతారు. నిర్మలమైన మనస్సుతో ఆరాధించే వారికి మేము ఈ విధంగా ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాము అని అల్లాహ్ అంటున్నాడు.” నన్ను తీర్చుదినం నాటి అవమానం నుండి కాపాడు. ఆనాడు అందరూ అక్కడ సమీకరించబడతారు” అని ఇబ్రాహీం (అ) ప్రార్థించారు.

మహాప్రవక్త (స) ఇలా ప్రవచించారు: “ఇబ్రాహీమ్ (అ) తీర్చుదినం నాడు తన తండ్రిని చూస్తారు. అతని తండ్రి ముఖం అవమానంతో కృంగికృశించి ఉంటుంది. మరో ఉల్లేఖనంలో, “ఇబ్రాహీమ్ (అ) ఇలా ప్రార్థిస్తారు: “ఓ అల్లాహ్! తీర్చుదినం నాడు నన్ను అవమానపరచవని నీవు వాగ్దానం చేసి ఉన్నావు” అని విన్నవించుకుంటారు. అప్పుడు అల్లాహ్ ఇలా సెలవిస్తాడు: “నేను అవిశ్వాసులకు స్వర్గాన్ని నిషేధించాను.” మరో ఉల్లేఖనంలో ఇలా ఉంది :ఇబ్రాహీమ్ తన తండ్రిని చూసి, “నన్ను తిరస్కరించవద్దని నేను నీకు వారించలేదా?” అని అంటారు. అప్పుడతని తండ్రి, “ఈ రోజు నేను అవిధేయత చూపను” అని అంటాడు. ఆ తరువాత ఇబ్రాహీమ్ (అ) అల్లాహ్ ను ప్రార్థిస్తూ ఇలా అంటారు: “ఇంతకంటే అవమానం మరొకటేమి కాగలదు? నా తండ్రి దైవకారుణ్యానికి దూరమయ్యాడు.” అప్పుడు అల్లాహ్ ఇలా అంటాడు: “నేను స్వర్గాన్ని అవిశ్వాసుల కొరకు నిషేధించాను.” అల్లాహ్ మళ్ళీ ఇలా అంటాడు: “ఓ ఇబ్రాహీమ్! నీ క్రిందికి చూడు.” ఇబ్రాహీమ్ క్రిందికి చూస్తారు. ఒక తేలు అపరిశుద్ధంలో దొర్లుతూ కనబడుతుంది. దైవదూతలు దాని కాళ్ళు పట్టుకొని నరకంలో పడవేస్తారు.

నిర్మలమైన మనస్సు : నిర్మలమైన మనస్సుతో వచ్చినవాడే తీర్చుదినం నాడు సాఫల్యం పొందుతాడు. లోపాలులేని, ఏకదైవారాధనా భావం గలది, సాటి కల్పించటానికి దూరంగా ఉండేదే ‘ఖల్బేసలీం’ అనబడుతుంది. ఇలాంటిది కేవలం విశ్వాసి హృదయమే అవుతుంది. ఎందుకంటే అవిశ్వాసుల, కపటుల హృదయాలలో కల్మషాలు, రోగాలు, లోపాలు ఉంటాయి. అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు: “వారి హృదయాలలో రోగం ఉంది.” (2/10) కొత్త కల్మిషాలకు బిద్ఆత్లకు దూరంగా ప్రవక్త (స) సంప్రదాయాలపై నిలకడగా ఉన్నదే నిర్మలమైన మనస్సు.

108) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి, నాకు విధేయత చూపండి. 109) నేను ఈ పనికిగాను మీ నుండి ఏ ప్రతిఫలాన్నీ కోరను. నాకు ప్రతిఫలం ఇవ్వటం అనేది సకల లోకాల ప్రభువు బాధ్యత.

110) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి. నిస్సంకోచంగా నాకు విధేయత చూపండి”.

111) వారు ఇలా జవాబు పలికారు, “ఏమిటి, మేము నిన్ను విశ్వసించాలా? వాస్తవానికి అధములైన వారే నిన్ను అనుసరిస్తున్నారు.” 112) దానికి నూహ్ ఇలా అన్నాడు, “వారు చేసే పనులెలాంటివో నాకేమి తెలుసు? 113) వారి లెక్క చూడటం నా ప్రభువు బాధ్యత. అయ్యో! మీరు కొంచెం తెలివిగా వ్యవహరిస్తే ఎంత బాగుంటుంది. 114) విశ్వసించిన వారిని గెంటివేయడం నా పనికాదు. 115) నేను కేవలం స్పష్టంగా హెచ్చరిక చేసే వ్యక్తిని మాత్రమే”.

116) వారు దానికి, “ఓ నూహ్! ఒకవేళ నీవు దీనిని మానుకోకపోతే, తప్పక శాపగ్రస్తులలో చేరిపోతావు,” అని అన్నారు. 117) నూహ్ ఇలా ప్రార్థించాడు, “ఓ నా ప్రభూ! నా జాతివారు నేను అసత్య వాదినని నన్ను తిరస్కరించారు. 118) ఇక నాకూ-వారికీ మధ్య స్పష్టమైన తీర్పు చెయ్యి. నన్ను, నాతోపాటు ఉన్న విశ్వాసులనూ కాపాడు”. 119) చివరకు మేము అతన్నీ, అతని సహచరులనూ ఒక నిండు పడవలో రక్షించాము. 120) దాని తరువాత మిగతా వారినందరినీ ముంచి వేశాము. 121) నిశ్చయంగా ఇందులో ఒక సూచన ఉన్నది. కాని వారిలో చాలా మంది విశ్వసించరు. 122) యదార్థమేమిటంటే, నీ ప్రభువు మహాశక్తిమంతుడు, అత్యంత కరుణా మయుడు. 123) ఆద్ జాతి దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించింది, 124) వారి సోదరుడు హూద్ వారితో ఇలా అన్నప్పటి విషయాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకో, “మీరు భయపడరా? 125) నేను మీ కొరకు ఒక విశ్వసనీయుడైన దైవప్రవక్తను, 126) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి, నాకు విధేయత చూపండి.

﴿108﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿109﴾

﴿110﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

﴿111﴾ قَالُوا أَنْتُمْ مِنْ لِكِّ وَاتَّبَعَكَ الْأَرْذَالُونَ ﴿111﴾

﴿112﴾ قَالَ وَمَا عَلِمْتُمْ لِي أَنْتُمْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿112﴾

﴿113﴾ إِنْ حِسَابُهُمْ إِلَّا عَلَىٰ رَبِّي لَوِ تَشْعُرُونَ ﴿113﴾

﴿114﴾ وَمَا أَنَا بِظَارِدِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿114﴾

﴿115﴾ إِنْ أَنَا إِلَّا أَنْذِيرٌ مُبِينٌ ﴿115﴾

﴿116﴾ قَالُوا لَيْنَ لَمْ تَنْتَهَ يَنْوُحْ لَتَكُونَنَّ مِنَ

﴿116﴾ الْمَرْجُومِينَ ﴿116﴾

﴿117﴾ قَالَ رَبِّ إِنْ قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿117﴾

﴿118﴾ فَافْتَحْ بَيْنِي وَبَيْنَهُمْ فَتَحًا وَبَيْنِي وَمَنْ مَعِيَ مِنَ

﴿118﴾ الْمُؤْمِنِينَ ﴿118﴾

﴿119﴾ فَأَنْجَيْنَاهُ وَمَنْ مَعَهُ فِي الْفُلِّ الْمَشْحُونِ ﴿119﴾

﴿120﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبُقْعَيْنِ ﴿120﴾

﴿121﴾ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۖ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ

﴿121﴾ مُؤْمِنِينَ ﴿121﴾

﴿122﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿122﴾

﴿123﴾ كَذَّبَتْ عَادٌ الْمُرْسَلِينَ ﴿123﴾

﴿124﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿124﴾

﴿125﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿125﴾

﴿126﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا

127) నేను ఈ పనికి మిమ్మల్ని ఏ ప్రతిఫలమూ కోరను. నాకు ప్రతిఫలం ఇవ్వటం అనేది సకల లోకాల ప్రభువు బాధ్యత. 128) ఏమిటీ మీ వ్యవహారం, ఎత్తుగా ఉన్న ప్రతి స్థలం మీదా ఏమీ ప్రయోజనం లేని ఒక స్మారక కట్టడాన్ని నిర్మిస్తున్నారు, 129) మీరిక్కడే శాశ్వతంగా ఉండిపోతారనే విధంగా పెద్ద పెద్ద భవనాలను కడుతున్నారు? 130) మీరు ఎవరినైనా పట్టుకుంటే, దౌర్జన్యపరులై పట్టుకుంటారు. 131) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి, నన్ను అనుసరించండి.

132) ఆయనకే భయపడండి. ఆయన మీకు తెలిసినవన్నీ ప్రసాదించాడు. 133) మీకు పశువులు ఇచ్చాడు. సంతానం అనుగ్రహించాడు,

134) తోటలు ప్రసాదించాడు, చెలమలు ఇచ్చాడు. 135) ఒక మహాదినపు శిక్ష మీకు పడుతుందని నేను భయపడుతున్నాను". 136) వారు ఇలా సమాధానమిచ్చారు, "నీవు బోధించినా, బోధించక పోయినా, మాకు అంతా ఒకటే.

137) ఈ విషయాలు పూర్వం నుండి ఇలానే జరుగుతూ వచ్చాయి. 138) మేము శిక్షకు గురిఅయ్యేవారం మాత్రం కాము." 139) చివరకు వారు అతనిని తిరస్కరించారు. మేము వారిని నాశనం చేశాము. నిశ్చయంగా ఇందులో ఒక సూచన ఉన్నది. కాని వారిలో చాలా మంది విశ్వసించరు. 140) యదార్థమేమిటంటే నీ ప్రభువు అత్యంత శక్తిమంతుడు, అపార కరుణామయుడూను. 141) సమూద్ జాతి దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించింది. 142) వారి సోదరుడు సాలెహ్ వారికి ఇలా చెప్పిన విషయాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకో, "ఏమిటీ మీరు భయపడరా? 143) నేను మీ కొరకు ఒక విశ్వసనీయుడైన దైవప్రవక్తను. 144) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి. నా యెడల విధేయత చూపండి. 145) నేను ఈ పనికై మీ నుండి ఏ ప్రతిఫలాన్నీ కోరను. నా ప్రతిఫలం సకల లోకాల ప్రభువు బాధ్యత.

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿127﴾

﴿128﴾ أَتَبْنُونَ بِكُلِّ رِيْحٍ آيَةً تَعْبَثُونَ ﴿128﴾

﴿129﴾ وَتَتَّخِذُونَ مَصَانِعَ لَعَلَّكُمْ تَخْلُدُونَ ﴿129﴾

﴿130﴾ وَإِذَا بَطَشْتُمْ بَطَشْتُمْ جَبَّارِينَ ﴿130﴾

﴿131﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ﴿131﴾

﴿132﴾ وَاتَّقُوا الذِّئْبَ أَمَّا كُمْ بِمَا تَعْلَمُونَ ﴿132﴾

﴿133﴾ أَمَّا كُمْ بِأَنْعَامٍ وَبَنِينَ ﴿133﴾

﴿134﴾ وَجَنِّتٍ وَعَيْوُنٍ ﴿134﴾

﴿135﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿135﴾

﴿136﴾ قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَظْتَ أَمْ لَمْ تَكُنْ مِنَ الْوَالِعِظِينَ ﴿136﴾

﴿137﴾ إِن هَذَا إِلَّا خُلُقُ الْأَوَّلِينَ ﴿137﴾

﴿138﴾ وَمَا نَحْنُ بِمُعَذِّبِينَ ﴿138﴾

﴿139﴾ فَكَذَّبُوهُ فَأَهْلَكْنَاهُمْ ۗ إِن فِي ذَٰلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿139﴾

﴿140﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿140﴾

﴿141﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطُغْيَانِهِ وَاتَّبَعَتْ أَفْئِدَتُهُنَّ أَهْوَاءَهُنَّ حَتَّىٰ جَاءَهُنَّ الْمَوْتُ وَأَهُنَّ أُلْهُهُنَّ فَأَمَّا الْكَاذِبُ كَذَبَتْ لَأْمٌ لَهُمْ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿141﴾

﴿142﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ طَلْحُ بْنُ يَتْفُونَ ﴿142﴾

﴿143﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿143﴾

﴿144﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ ﴿144﴾

وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنِ أَجْرِي إِلَّا عَلَىٰ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿145﴾

﴿145﴾

7
11

146) ఇక్కడున్న ఈ వస్తువుల మధ్య మిమ్మల్ని ఇలానే ప్రశాంతంగా ఉండనివ్వటం జరుగుతుందనుకుంటున్నారా? 147) ఈ తోటలలో, ఈ జలధారల మధ్య? 148) ఈ పొలాలలో, మాగిన పండ్ల గుత్తులు గల ఈ ఖర్జూరపు చెట్ల నడుమ? 149) మీరు కొండలను తొలిచి విర్రవీగుతూ వాటిలో భవనాలను నిర్మిస్తారు. 150) అల్లాహ్ కు భయపడండి, నా యెడల విధేయత చూపండి. 151) హద్దులు మీరే వారి పట్ల విధేయత చూపకండి. 152) వారు భూమిలో ఉపద్రవాన్ని సృష్టిస్తారు. ఏ సంస్కరణనూ చేపట్టరు”. 153) వారు సమాధానంగా ఇలా అన్నారు. “నీవు చేతబడి చేయబడిన ఒక వ్యక్తివి మాత్రమే. 154) నీవు మావంటి ఒక మానవుడవు తప్ప మరేమీ కావు. నీవు సత్యవంతుడవే అయితే, ఏదైనా సూచనను తీసుకురా.” 155) సాలిహ్ ఇలా అన్నాడు, “ఇదిగో ఈ ఒంటెను చూడండి. ఒక రోజు అది నీళ్లు త్రాగుతుంది. ఒకరోజు మీరందరూ నీళ్లు తోడుకుంటారు. 156) ఆ ఒంటెకు ఏమాత్రం హాని కలిగించకండి. అలా చేస్తే, ఒక మహాదినపు శిక్ష మిమ్మల్ని చుట్టుముట్టుతుంది.” 157) కాని వారు దాని వెనుక కాలి పెద్ద నరాన్ని కోసి వేశారు.

158) చివరకు విచారపడుతూ ఉండిపోయారు. శిక్ష వారిని పట్టుకుంది. ఖచ్చితంగా ఇందులో ఒక సూచన ఉన్నది. కాని వారిలో అధికులు విశ్వసించరు. 159) యదార్థమేమిటంటే, నీ ప్రభువు శక్తిమంతుడు, కరుణామయుడు. 160) లూత్ జాతి దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించింది. 161) వారి సోదరుడు లూత్ వారితో ఇలా అన్నప్పటి విషయాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. “మీరు భయపడరా? 162) నేను మీ కొరకు ఒక విశ్వసనీయుడనైన దైవప్రవక్తను. 163) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి. నా యెడల విధేయత చూపండి.

164) నేను ఈ పనికై మీ నుండి ఏ ప్రతిఫలాన్నీ కోరను. నా ప్రతిఫలం సకల లోకాల ప్రభువు బాధ్యత.

﴿146﴾ أَتُتْرَكُونَ فِي مَا هُمْ بِأَمِينٍ ﴿146﴾

﴿147﴾ فِي جَدَّتِ وَعُيُونٍ ﴿147﴾

﴿148﴾ وَرُوعٍ وَنَخْلٍ طَلَعَهَا هَضِيمٌ ﴿148﴾

﴿149﴾ وَتَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا فَرِحِينَ ﴿149﴾

﴿150﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿150﴾

﴿151﴾ وَلَا تُطِيعُوا أَمْرَ الْمُسْرِفِينَ ﴿151﴾

﴿152﴾ الَّذِينَ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿152﴾

﴿153﴾ قَالُوا إِنَّمَا أَنْتَ مِنَ الْمُسَخَّرِينَ ﴿153﴾

مَا أَنْتَ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا ۗ فَأْتِ بآيَةٍ إِنْ كُنْتَ مِنَ

الصَّادِقِينَ ﴿154﴾

قَالَ هَذِهِ نَاقَةٌ لَهَا شِرْبٌ وَلَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ

مَعْلُومٍ ﴿155﴾

وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابٌ يَوْمٍ

عَظِيمٍ ﴿156﴾

فَعَقَرُوهَا فَاصْبَحُوا نَدِيمِينَ ﴿157﴾

فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ ۗ إِنَّ فِي ذَلِكَ لآيَةً ۗ وَمَا كَانَ

أَكْثَرَهُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿158﴾

﴿159﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿159﴾

﴿160﴾ كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿160﴾

﴿161﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿161﴾

﴿162﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿162﴾

﴿163﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿163﴾

﴿164﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۗ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَىٰ

رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ ﴿164﴾

165) మీరు ప్రపంచంలోని ప్రాణులలో పురుషుల వద్దకు పోతారేమిటి, 166) మీ ప్రభువు మీ భార్యలలో మీకై సృష్టించిన దానిని విడిచిపెడుతున్నారేమిటి? మీరు హద్దులన్నీ అతిక్రమించారు.” 167) వారు ఇలా అన్నారు, “ఓ లాత్! నీవు ఈ మాటలు మానుకోకపోతే, మా నగరాల నుండి గెంటివేయ బడిన వారిలో నీవు కూడా తప్పక చేరిపోతావు.”

168) అతను ఇలా అన్నాడు, “మీ చేష్టలకు కుమిలిపోయేవారిలో నేనూ ఉన్నాను. 169) ఓ ప్రభూ! నన్ను నా కుటుంబ సభ్యులనూ వారి అశ్లీల చేష్టల నుండి కాపాడు.” 170) చివరకు మేము అతనినీ, అతని కుటుంబ సభ్యులందరినీ కాపాడాము. 171) వెనుకనే ఉండిపోయిన వారిలోని ఒక ముసలి స్త్రీని తప్ప. 172) తరువాత మిగిలిపోయిన వారిని మేము నాశనం చేశాము. 173) వారిపై ఒక వర్షాన్ని కురిపించాము, అతి భయంకరమైన వర్షాన్ని. అది హెచ్చరింపబడిన వారిపై అవతరించింది. 174) నిశ్చయంగా ఇందులో ఒక సూచన ఉన్నది. అయితే వారిలో చాలా మంది విశ్వసించరు. 175) యదార్థమేమిటంటే నీ ప్రభువు మహాశక్తిమంతుడు, అనంత కరుణామయుడు, 176) ‘అయేకప్’ ప్రజలు దైవప్రవక్తలను తిరస్కరించారు. 177) అప్పుడు షుబ్బ్ వారితో ఇలా అన్న విషయాన్ని జ్ఞాపకం తెచ్చుకో. “మీరు భయపడరా? 178) నేను మీ కొరకు వచ్చిన ఒక విశ్వసనీయుడనైన దైవప్రవక్తను, 179) కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి, నా యెడల విధేయత చూపండి. 180) నేను ఈ పనికై మీ నుండి ఏ ప్రతిఫలాన్ని కోరను. నా ప్రతిఫలం సకల లోకాల ప్రభువు బాధ్యత. 181) కొలపాత్రలను పూర్తిగా నింపండి, 182) ఎవరికీ తక్కువ చేసి ఇవ్వకండి. సరియైన తరాజుతో తూయండి. 183) ప్రజలకు వారి వస్తువులను తక్కువజేసి ఇవ్వకండి, భూమిపై కల్లోలాన్ని వ్యాపింపజేస్తూ తిరగకండి;

﴿165﴾ أَتَأْتُونَ الذُّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿165﴾
وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ أَرْوَاحِكُمْ ۗ

بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿166﴾
قَالُوا لَنْ لِمَ تَنْتَه يُلُوطُ لَتَكُونَنَّ مِنَ
الْمُخْرَجِينَ ﴿167﴾

قَالَ إِنِّي لَعَلَّكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ۗ ﴿168﴾
رَبِّ نَجْنِي وَأَهْلِي مِمَّا يَعْمَلُونَ ﴿169﴾

فَنَجِّنُهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ﴿170﴾
إِلَّا عَجُوزًا فِي الْغَيْرِينَ ﴿171﴾

ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَخْرِينَ ﴿172﴾
وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا ۖ فَسَاءَ مَطَرُ
الْمُنذَرِينَ ﴿173﴾

إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً ۗ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿174﴾

وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿175﴾
كَذَّبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿176﴾

إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿177﴾
إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿178﴾

فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ۗ ﴿179﴾
وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى
رَبِّ الْعَالَمِينَ ۗ ﴿180﴾

أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿181﴾
وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَيْسَ الْمُسْتَقِيمِ ﴿182﴾

وَلَا تَبْغَسُوا النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَعْثَوْا فِي
الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۗ ﴿183﴾

184) మిమ్ముల్ని మీకు పూర్వపు తరాల వారినీ సృష్టించిన ఆయనకు భయపడండి.” 185) వారు ఇలా అన్నారు, “నీవు కేవలం చేతబడి చేయబడిన ఒక వ్యక్తివి. 186) నీవు ఏమీ కావు, మా వంటి ఒక మానవుడవు తప్ప. మేము నిన్ను అసత్యవాదిగా పరిగణిస్తున్నాము. 187) నీవు సత్యవంతుడవే అయితే ఆకాశపు తునకను దేనినయినా మా మీద పడేలా చేయి. 188) షుబబ్ ఇలా అన్నాడు, “నా ప్రభువుకు మీరు చేస్తున్నదంతా తెలుసు.” 189) వారు అతనిని తిరస్కరించారు. చివరకు ఛత్రదినపు శిక్ష వారిపైకి వచ్చిపడింది. అది అతి భయంకరమైన దినపు శిక్ష. 190) నిశ్చయంగా ఇందులో ఒక సూచన ఉన్నది. అయితే వారిలో అత్యధికులు విశ్వసించరు. 191) యదార్థమేమింటే, నీ ప్రభువు శక్తిమంతుడు కూడ, కరుణామయుడు కూడ.

﴿184﴾ وَالَّذِي خَلَقَكُمْ وَالْحَبْلَةَ الْوَالِيْنَ ﴿184﴾
 قَالُوْا اِمَّا اَنْتَ مِنَ الْمَسْحُوْرِيْنَ ﴿185﴾
 وَمَا اَنْتَ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُنَا وَاِنْ تَظُنُّكَ لَمِيْنَ الْكٰذِبِيْنَ ﴿186﴾
 فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَآءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿187﴾
 قَال رَّبِّيْ اَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُوْنَ ﴿188﴾
 فَكَذَّبُوْهُ فَاَخَذَهُمْ عَذَابٌ يَّوْمِ الظَّلٰتِ اِنَّهٗ كَانَ عَذَابٌ يَّوْمٍ عَظِيْمٍ ﴿189﴾ اِنَّ فِيْ ذٰلِكَ لٰآيَةً ﴿190﴾
 وَمَا كَانَ اَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِيْنَ ﴿190﴾
 وَاِنَّ رَبَّكَ لَهٗوَ الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ﴿191﴾

105-191 : వాక్యాల సంబంధం : ఈ వాక్యాల్లో నూహ్ (అ) తన జాతి వారిలో సత్యసందేశ ప్రచారం చేశారని, ఏకదైవారాధన వైపు ఆహ్వానించారని, కాని ఆ జాతి వారు తలబిరుసుతనంతో అహంకారంతో వ్యవహరించారని, తమ తాత ముత్తాతలను అంధులై అనుసరించేవారని, వారు నూహ్ సందేశాన్ని తిరస్కరించారని, ఫలితంగా వారిపై అల్లాహ్ శిక్ష విరుచుకు పడిందని అవిశ్వాసులందరూ నాశనమయ్యారని పేర్కొనడం జరిగింది.

వాక్యాల వ్యాఖ్యానం:

105. నూహ్ జాతి వారు తన ప్రవక్తను అన్ని రకాలుగా తిరస్కరించారు. విగ్రహారాధన సర్వసామాన్యం అయిన తరువాత మొట్టమొదట వచ్చిన దైవప్రవక్త నూహ్ (అ). ప్రజలను విగ్రహారాధన నుండి వారించటానికి, దైవశిక్షల పట్ల హెచ్చరించటానికి అల్లాహ్ నూహ్ (అ) ను ప్రభవించజేశాడు. నూహ్ జాతి అతన్ని తిరస్కరించి తమ అసహ్యకరమైన కార్యకలాపాలలో నిమగ్నమయి ఉండేది. ఎంత నచ్చజెప్పినా విగ్రహారాధనను త్యజించలేదు. ప్రవక్తలందరూ ఏకదైవారాధన సందేశ ప్రచారం నిమిత్తం ప్రభవించబడ్డారు. అందువల్ల ఒకరిని తిరస్కరిస్తే అందరినీ తిరస్కరించినట్లే అల్లాహ్ నూహ్ ను తిరస్కరించటం ప్రవక్తలందరినీ తిరస్కరించినట్లుగా భావించి నూహ్ జాతి ప్రవక్తలందరినీ తిరస్కరించిందని పేర్కొన్నాడు.

నూహ్ సందేశం : అల్లాహ్ ఆరాధనలో మీరు ఇతరులను భాగాస్వాములుగా కల్పిస్తున్నారు. దీనికి మీరు ఏమాత్రం సిగ్గుపడటం లేదు, నేను మీ వద్దకు పంపబడిన సత్యప్రవక్తను. నేను మీకు మీ ప్రభువు సందేశాన్ని వినిపిస్తున్నాను. అందులో ఏమాత్రం హెచ్చుతగ్గులు చేయటం లేదు. కనుక మీరు అల్లాహ్ కు భయపడండి. నన్ను అనుసరించండి. ఈ విధంగా దైవశిక్ష నుండి మిమ్ముల్ని మీరు కాపాడుకోండి. పైగా నేను మీకు చేస్తున్న హితబోధకు పారితోషికం కూడా నేను మిమ్ముల్ని కోరటం లేదు.

దాని ప్రతిఫలం నాకు అల్లాహ్ వద్ద లభించనుంది. నేను మిమ్ముల్ని నిరంతరం అల్లాహ్ కు భయపడండని, నన్ను అనుసరించండిని హితబోధ చేస్తున్నాను. నా సత్యసంధత, అమానతుల గురించి మీ అందరికీ తెలుసు. ఏ బాధ్యత నాకు ఇవ్వబడిందో దాన్ని నేను యథాతథంగా నెరవేరుస్తున్నాను అని అన్నారు.

10
6
14

నూహ్ జాతి సమాధానం : మేము విశ్వసించదలచుకోలేదు. ఎందుకంటే, ఈ పేదలు, హీనులు నిన్ను అనుసరిస్తున్నారు. నిన్ను ధృవీకరిస్తున్నారు. వీరందరూ సమాజంలోని దరిద్రులు. మేము వారితోపాటు ఎలా కూర్చోగలము? అని అన్నారు.

నూహ్ సమాధానం : వీరి గత కర్మలకు నాకు ఎటువంటి సంబంధమూ లేదు. ఇంకా నేను వాటి గురించి పరిశీలించదలచుకోలేదు. మీరు నా వద్ద ఉన్న సత్యాన్ని స్వీకరించడానికి ముందుకు వచ్చారు. వారి పాత కర్మల వెంటపడటం నా పని కాదు. నా పని కేవలం వారి విశ్వాసాన్ని ధృవీకరించడమే. వారి హృదయాలలో ఉన్న రహస్యాలను అల్లాహ్ కే వదలి వేస్తున్నాను. వారి ప్రభువే స్వయంగా వారిని విచారిస్తాడు. విచారకరమైన విషయం ఏమిటంటే మీరు ఈ మాత్రం జ్ఞానం కూడా కలిగిలేరు అని అన్నారు. ఈ పేదలను, దరిద్రులను గెంటివేస్తే మేము విశ్వసిస్తాము అని అన్నారు. కాని నూహ్ వారి ఈ షరతును ఒప్పుకోలేదు. ఇంకా ఇలా అన్నారు ; “నేను విశ్వాసులను నా దగ్గరి నుండి గెంటివేయడం జరుగదు. నేను కేవలం హెచ్చరించేవాడుగా పంపబడ్డాను. నన్ను అనుసరించేవాడు, నా అడుగుజాడల్లో నడిచేవాడు, నన్ను ధృవీకరించేవాడు నా వాడు. నేను అతని వాడను. వారు మీ దృష్టిలో ఎంత దరిద్రులైనా, గౌరవహీనులైనా, ఎలాంటి వారైనా, నా దృష్టిలో మాత్రం అందరూ సమానులే” అని సమాధానం ఇచ్చారు. (తఫ్ సీర్ ఇబ్నె కసీర్)

నూహ్ (అ) సుమారు 950 సంవత్సరాల వరకు తన జాతిని ఏకదైవారాధన గురించి హితబోధ చేశారు. కాని అతని జాతి అవిశ్వాసాన్ని, విగ్రహారాధనను అవలంబిస్తూ ఉంది. చివరికి నూహ్ (అ) తన ప్రభువుతో మాట్లాడుతూ ఓ ప్రభూ! నన్ను నా జాతి పూర్తిగా తిరస్కరించింది. ఇప్పుడు వారు విశ్వసిస్తారని, తమ్ముతాము సరిదిద్దుకుంటారని ఆశించలేను. అందువల్ల వారికీ నాకు మధ్య తీర్పు చెయ్యమని, నన్ను, నా అనుచరులను రక్షించమని, దుర్మార్గులను నాశనం చేయమని ప్రార్థించారు.

ఉల్లేఖన కర్తల అభిప్రాయం : విశ్వాసుల సంఖ్య 80 ఉండేది. 40 మంది పురుషులు, 40 మంది స్త్రీలు. అల్లాహ్ అతని ప్రార్థనను స్వీకరించాడు. నూహ్ ను, అతని అనుచరులను రక్షించాడు. మిగతా వారందరినీ నాశనం చేశాడు. నూహ్ యొక్క ఈ సంఘటనలో ఎన్నో గుణపాఠాలున్నాయి. నూహ్ జాతి వీటి ద్వారా ఎటువంటి లాభాలు పొందలేకపోయింది. అందువల్లే వీరిలో చాలా మంది విశ్వసించలేదు. (తైసీరుప్రహ్మీన్)

ఆద్ జాతి ప్రపంచంలోని శక్తివంతమైన జాతుల్లో ఒకటి. దీన్ని గురించి అల్లాహ్ సూరె ఫజ్ జీర్ లో ఇలా అన్నాడు: “ఇలాంటి జాతి మరొకటి పుట్టలేదు” అంటే ఈ జాతి బలంలో చాలా ధృఢంగా ఉండేది. అందువల్లే ఈ జాతివారు ఇలా అనేవారు : “బలంలో మాకంటే బలవంతులు ఎవరున్నారు?” అని విప్రవీగేవారు.

ఇలాంటి జాతిని కూడా అల్లాహ్ సత్యాన్ని ధిక్కరించినందుకు భయంకరమైన, విపరీతమైన సుడిగాలుల ద్వారా నాశనం చేశాడు. ఇది వారిపై 7 రాత్రులు, 8 పగళ్లు విరుచుకుపడింది. ఈ సుడిగాలి మనుషుల్ని పైకిఎత్తి పడేసేది. దానివల్ల వారి తల పగిలిపోయేది. క్రిందపడగానే చావును చవిచూసేవారు. వీరు ఎంతటి బలవంతులంటే కొండల్లో గుహల్లో అందమైన, పెద్దపెద్ద భవనాలు చెక్కేవారు. వీరి వద్ద విరివిగా తోటలు ఉండేవి. వీరి వద్ద పెద్దపెద్ద బావులు ఉండేవి. కాని దైవశిక్ష నుండి వీరిని వీటిలో ఏవీ కాపాడలేకపోయాయి. ఈ విధంగా ఇంతటి బలవంతులను కూడా తుదముట్టించడం జరిగింది. (అహ్ సనుల్ బయాన్)

ఆ తరువాత పంపబడిన గొప్ప దైవప్రవక్తల్లో సాలిహ్ (అ) గురించి పేర్కొనడం జరిగింది. సాలిహ్ (అ)ను సమూద్ జాతి వద్దకు పంపడం జరిగింది. వీరు అరబ్బు జాతికి చెందినవారు. వీరు హిజ్జ్ ప్రాంతానికి చెందినవారు. ఈ ప్రాంతం ఖురా లోయ మరియు సిరియా మధ్య ఉంది. వీరి పట్టణాలు ప్రఖ్యాతి గాంచినవి. సాలిహ్ (అ) వీరిని

ఏకదైవారాధన వైపు ఆహ్వానించారు. ధార్మిక విషయాల్లో తనను అనుసరించమని హితబోధ చేశారు. కాని వారు అతని సందేశాన్ని తిరస్కరించారు. ధిక్కరించారు కూడా. అతన్ని వ్యతిరేకించారు. ఇంకా దైవసందేశ ప్రచార నిమిత్తం మీ నుండి ఏ విధమైన పారితోషికం కూడా కోరటం లేదని, నేను కేవలం దైవప్రీతి కోసం నా బాధ్యతను నిర్వహిస్తున్నానని, ఆయనే నాకు దాని ప్రతిఫలం ప్రసాదిస్తాడని కూడా గుర్తుచేశారు.

ఆ తరువాత సాలిహ్ (అ) వారికి అల్లాహ్ అనుగ్రహాలను బహుమానాలను గుర్తుచేశారు. ఆయనే మీకు ఆహారం ప్రసాదిస్తున్నాడని, శాంతి భద్రతలను ప్రసాదిస్తాడని, మీ కొరకు తోటలను, వనాలను పండించాడని, నదులను ప్రవహింపజేశాడని, అనేక రకాల వనరులను ఏర్పాటు చేశాడని, వీటివల్లే మీరు చాలా నేర్పుగా కొండలను తొలిచి భవనాలు నిర్మిస్తున్నారని, దానిపై గర్వపడుతున్నారని ఇవన్నీ దైవలీలలే అని గుర్తు చేశారు.

మీరు పేరు ప్రఖ్యాతులకోసం అనవసరంగా భవనాలు నిర్మించేవారు. మీరు రాళ్లు చెక్కడంలో మంచి నైపుణ్యాన్ని కలిగి ఉండేవారు. సాలిహ్ (అ) వారిని అల్లాహ్ కు భయపడమని, ఇహపరాలో లాభం చేకూర్చే సత్కార్యాలు చేయమని, మిమ్మల్ని సృష్టించిన, మీకు ఆహారం ప్రసాదిస్తున్న ఆ దైవాన్నే ఆరాధించమని, ఏకదైవారాధనను స్వీకరించమని ఎల్లప్పుడూ ఆయన గొప్పతనాన్నే కొనియాడమని హితబోధ చేశారు. (తైసీరుర్రహ్మాన్)

సమూద్ జాతి సమాధానం: దైవప్రవక్త సమూద్ జాతిని తమ ప్రభువునే ఆరాధించమని హితబోధ చేసినప్పుడు, వారు దైవప్రవక్తను నీవు మాయాజాలానికి గురయ్యావని, దానివల్ల నీవు బుద్ధిహీతుకు గురయ్యావని, మతిస్థిమితం కోల్పోయావని, నీవు మా వంటి ఒక మానవుడవే అయినప్పుడు మా అందరినీ వదలి నీవైపు దైవవాణి ఎలా అవతరించబడింది? (ఖుమర్ 25,26) ఎంతమాత్రం కాదు. వాస్తవం ఏమిటంటే అతను అసత్యవాది, సంక్షోభాలు రేకెత్తిస్తున్నాడు. త్వరలోనే వారికి ఎవరు అసత్యవాదో, మరెవరు కల్లోలాలను సృష్టించేవాడో తెలిసిపోతుంది. అంతేకాక ఒకవేళ నీవు దైవప్రవక్తవే అయితే ఏదైనా మహత్వాన్ని చూపెట్టు.

అప్పుడు వారి నాయకులందరూ అక్కడ ఉన్నారు. అందరూ కలిసి ఇలా అన్నారు. ఒకవేళ నీవు దైవప్రవక్తవే అయితే ఈ బండరాతి నుండి 10 నెలలు నిండిన చూలుతో ఉన్న ఆడ ఒంటెను తీసుకురా అని ఛాలెంజ్ చేశారు.

సాలిహ్ (అ) వారి నుండి అలా జరిగితే విశ్వసిస్తామని వాగ్దానం తీసుకున్నారు. వారందరూ ప్రమాణం చేశారు. సాలిహ్ (అ) నిలబడి నమాజ్ చేశారు. తరువాత అల్లాహ్ ను, అతని జాతి అడిగిన దాన్ని పూర్తి చేయమని ప్రార్థించారు. సాలిహ్ (అ) సైగ చేసిన రాతిబండ పగిలింది. అందులో నుండి 10 నెలల చూలుతో ఉన్న ఆడ ఒంటె బయటికొచ్చింది. దాన్ని చూసిన వెంటనే కొందరు విశ్వసించారు. చాలా మంది మాత్రం అవిశ్వాసాన్ని ఎన్నుకొని దాన్నే అవలంబించారు.

చివరకు ఒక దౌర్భాగ్యుడు దాని గిట్టలను కోసివేసి దాన్ని చంపివేశాడు. కాని తరువాత చాలా విచారించారు. అయితే దైవశిక్ష వారిని చుట్టుముట్టింది. భయంకరమైన భూకంపం వచ్చింది. ఒక భయంకరమైన కేక వారి గుండెలను ఆపివేసింది. అందరూ చనిపోయారు. కలలో కూడా ఊహించని శిక్ష వారిని నాశనం చేసింది. తమతమ ఇళ్లలో మోకాళ్ళపై పడినట్లే పడి ఉండిపోయారు. ఇందులో కూడా ఒక గొప్ప గుణపాఠం ఉంది. కాని చాలా మందికి విశ్వాస భాగ్యం కలుగదు. నిస్సందేహంగా మీ ప్రభువు సర్వాధికుడునూ, కరుణామయుడూను.

ఆ తరువాత అల్లాహ్ దాసులు లూత్ (అ)ను గురించి ప్రస్తావించటం జరిగింది. ఇతని పేరు లూత్ బిన్ హారూన్ బిన్ ఆజర్ మరియు ఇబ్రాహీమ్ కి అన్న కొడుకు. అల్లాహ్ ఇబ్రాహీమ్ కాలంలో ఈయన్ని ఒక పెద్ద జాతి వైపునకు ప్రవక్తగా పంపాడు. ఈయన సద్దామ్ ప్రాంతంలో ఉండేవారు. అల్లాహ్ అవిశ్వాసులతోపాటు సద్దామ్

పట్టణాన్ని కూడా నాశనం చేశాడు. ఈ ప్రాంతాన్ని అపరిశుద్ధమైన అఖాతంగా మార్చివేశాడు. లూత్ (అ) వారిని పాపాలకు దూరంగా ఉంచేందుకు చాలా ప్రయత్నించారు. అంతేకాక వారు పాల్కుడుతున్న మహా అసహ్యకరమైన పాపకార్యాలనుండి కూడా వారించారు. వీరికంటే ముందు ఎవరూ దీనికి పాల్పడలేదు. వీరు స్వలింగసంపర్కానికి గురయ్యారు. దీన్నుండి వారిని కఠినంగా వారించడం జరిగింది.

అతని సందేశం విని అతని జాతి ప్రజలు ఇలా అన్నారు. ఓ లూత్! ఒకవేళ నీవు నీ సందేశ ప్రచారాన్ని ఆపకపోతే మేము నిన్ను ఈ పట్టణాన్నుండి గెంటివేస్తాము. అప్పుడు లూత్ వారితో, నేను మీ చేష్టలకు విసిగిపోయాను. మీ కార్యాలంటే నాకు చాలా అసహ్యం. నేను మీకు వేరుగా ఉన్నాను అని అయిష్టం వ్యక్తం చేశారు. చివరికి విసిగి వారిని ఇలా శపించారు : ఓ నా ప్రభూ! నన్ను నా కుటుంబం వారిని కాపాడు” అని ప్రార్థించారు. అల్లాహ్ దుఆను స్వీకరించాడు. ఇంకా శుభవార్తను కూడా తెలియజేశాడు. అల్లాహ్ ఇలా ఆదేశించాడు. “మేము మిమ్మల్ని మీ ఇంటి వారిని రక్షించాము. ఒక్క ముసలిది తప్ప. అది అతని దౌర్భాగ్యులైన భార్య. ఈమె తన జాతికి తోడుగా ఉండిపోయింది. వారితో సహా చనిపోయింది.”

లూత్ (అ)ను రాత్రికి రాత్రి తన కుటుంబాన్ని అంటే ఆయన భార్య తప్ప మిగతా వారందరినీ తీసుకొని బయలుదేరమని, వారి కేకలు, అరుపులు విన్నా వెనక్కి తిరిగి చూడకూడదని అల్లాహ్ ఆదేశించాడు. లూత్ (అ) ఆదేశించినట్లే చేశారు. దైవాదేశాన్ని అమలు పరుస్తూ ముందుకు సాగిపోయారు. ఇటు అల్లాహ్ లూత్ జాతిపై కఠిన శిక్షను అవతరింపజేశాడు. అది అందరినీ చుట్టుముట్టింది. అంటే వారిపై క్రమంగా ఆకాశం నుండి రాళ్లు రువ్వడం జరిగింది.

మద్యన్ వారు : ఆయ్క వారు అంటే మద్యన్ వారని అర్థం. దైవప్రవక్త షుబ్బ్ వీరికి చెందిన వారే. షుబ్బ్ తన జాతిని తూనికల్లో కొలతల్లో మోసం చేయరాదని హెచ్చరించారు. అంటే పూర్తిగా ఇవ్వాలి. అందులో ఎటువంటి హెచ్చుతగ్గులు చేయరాదు. భూమిపై అల్లకల్లోలం వ్యాపింపజేస్తూ తిరగకండని, దొంగతనాలు, దోపిడీలు చేయరాదని, అల్లాహ్ శిక్షను గుర్తుంచుకోవాలని, మిమ్మల్ని మీ తాతముత్తాతలను సృష్టించిన ఆ ప్రభువుకే భయపడాలని హితబోధచేశారు.

షుబ్బ్ జాతి సమాధానం : సమూద్ జాతి వారు తమ ప్రవక్తకు ఇచ్చిన సమాధానమే షుబ్బ్ జాతి వారు కూడా షుబ్బ్ (అ) కు ఇచ్చారు. రెండు జాతుల అభిప్రాయాలు కలుస్తున్నాయి. తమ ప్రవక్తను నీవు మంత్రజాలానికి గురయ్యావని, నీవు మా లాంటి మానవుడవే అని, మేము నిస్సందేహంగా నిన్ను అసత్యవంతునిగా భావిస్తున్నామని, నీవు అల్లాహ్ కు అసత్యాలు అంటగడుతున్నావని, అల్లాహ్ నిన్ను ప్రవక్తగా పంపలేదని, ఒకవేళ నీవు సత్యవంతుడవే అయితే మాపై ఆకాశం నుండి శిక్షను కురిపించు అని ఛాలెంజ్ చేసేవారు. తమపై ఆకాశం నుండి శిక్ష కురిపించమని ఈ మూర్ఖులు పలికేవారు. ఇలాగే జరిగింది. ఏడు రోజుల వరకు ఎండవేడికి గురి చేయబడ్డారు. ఎండ తీవ్రంగా పడింది. ప్రజలు హాహాకారాలు చేయసాగారు. అస్థిరతకు గురయ్యారు. ఏడు రోజుల తర్వాత ఆకాశంలో ఒకమేఘం కనబడింది. రానురాను వారిపై వ్యాపించింది. వీరు సంతోషం పట్టలేక ఇళ్ల నుండి మైదానంలో వచ్చేశారు. అందరూ మేఘం క్రిందికి రాగానే అల్లాహ్ వారిపై అగ్నిని కురిపించాడు. నిప్పుకణాలు, జ్వాలలు వారిపై కురవసాగాయి. భయంకరమైన భూకంపం వచ్చింది. ఒకభయంకరమైన మెరుపు ఏర్పడింది. అందరి ఆత్మలు పైకి ఎగిరిపోయాయి. అల్లాహ్ అవిశ్వాసులపై ప్రతీకారం తీర్చుకోగలడు. విశ్వాసులపట్ల అల్లాహ్ ఎంతో కరుణామయుడు. (తఫ్సీర్ ఇబ్నెకసీర్)

192) ఇదీ సకల లోకాల ప్రభువు అవతరింపజేసినది.

193) దీనిని తీసుకుని విశ్వసనీయమైన ఆత్మ నీ హృదయ ఫలకంపై అవతరించింది.

194,195) స్వచ్ఛమైన అరబ్బీ భాషలో దేవుని తరపున దైవసృష్టికి హెచ్చరిక చేసేవారిలో నీవు చేరిపోవాలని.

196) పూర్వీకుల గ్రంథాలలో కూడా ఇది ఉన్నది.

197) దీనిని ఇస్రాాయిలు సంతతి వారి విద్వాంసులు ఎరుగుదురనే విషయం వారికి (మక్కా వాసులకు) ఏ సూచనా కాదా? 198) ఒకవేళ మేము దీనిని ఏ అరబ్బీయేతరుని పైనయినా అవతరింపజేసి ఉంటే, 199) దీనిని అతడు వారికి

చదివి వినిపించినప్పుడు కూడా వారు విశ్వసించే వారు కాదు. 200) ఇదే విధంగా మేము దీనిని (ఖుర్ఆన్ ను) అపరాధుల హృదయాలలోకి చొచ్చుకుపోయేలా చేశాము. 201) వ్యధాభరితమైన శిక్షను చూడనంతవరకు వారు దీనిని విశ్వసించరు.

202) తరువాత అనూహ్య స్థితిలో అది వారిపైకి అకస్మాత్తుగా వచ్చిపడినప్పుడు, 203) వారు “ఇప్పుడు మాకు కొంచెం గడువేమైనా దొరుకుతుందా?” అని అంటారు. 204) అయితే వారు మేము విధించే శిక్షకై తొందర పెడుతున్నారా? 205) దీనిని గురించి నీవేమైనా ఆలోచించావా? 206) ఒకవేళ మేము వారికి ఏళ్ల తరబడి విలాస జీవితం గడిపే వ్యవధిని ఇచ్చినా, 207) వారిని దేన్ని గురించి భయపెట్టటం జరుగుతూ వచ్చిందో, అదే తరువాత వారిపైకి వచ్చిపడినప్పుడు, 208) వారికి లభించిన జీవిత సామగ్రి వారికి దేనికి పనికివస్తుంది?

209) హితబోధ బాధ్యతను నిర్వహించేందుకు హెచ్చరిక చేయువారు లేకుండానే మేము ఎన్నడూ, ఏ నగరాన్నీ నాశనం చేయలేదు చూడు, మేము అన్యాయ పరులము కాము.

210) దీనిని (సుబోధకమైన గ్రంథం) తీసుకుని కిందికి దిగినవారు పైతానులు కారు. 211) ఈ పని వాటికి యుక్తమైనదీ కాదు. అవి అలా చేయనూ లేవు.

﴿192﴾ وَإِنَّ لَتَنْزِيلُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿192﴾

﴿193﴾ نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ ﴿193﴾

﴿194﴾ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿194﴾

﴿195﴾ بِلِسَانٍ عَرَبِيٍّ مُبِينٍ ﴿195﴾

﴿196﴾ وَإِنَّ لَفِي زُجُرِ الْأَوَّلِينَ ﴿196﴾

﴿197﴾ أَوَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ آيَةٌ أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَائِيلَ ﴿197﴾

﴿198﴾ وَلَوْ تَرَىٰ أُولَٰئِكَ لَعَلَّيْهِمْ أَفْئَةٌ ﴿198﴾

﴿199﴾ فَفَرَّ آهَ عَلَيْهِمْ مِمَّا كَانُوا بِهِ مُؤْمِنِينَ ﴿199﴾

﴿200﴾ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿200﴾

﴿201﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ حَتَّىٰ يَرُوا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿201﴾

﴿202﴾ فَيَأْتِيهِمْ بَعْثَةٌ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿202﴾

﴿203﴾ فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنظَرُونَ ﴿203﴾

﴿204﴾ أَفَبِعَذَابِنَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿204﴾

﴿205﴾ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ﴿205﴾

﴿206﴾ ثُمَّ جَاءَهُمْ مِمَّا كَانُوا يُوعَدُونَ ﴿206﴾

﴿207﴾ مِمَّا أَعْلَىٰ عَنْهُمْ مِمَّا كَانُوا يُمْتَعُونَ ﴿207﴾

﴿208﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قَرِيَةٍ إِلَّا لَهَا مُنذِرُونَ ﴿208﴾

﴿209﴾ ذِكْرَىٰ ۗ وَمَا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿209﴾

﴿210﴾ وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيْطَانُ ﴿210﴾

﴿211﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿211﴾

212) దీనిని వినే విషయంలో కూడా అవి దూరంగా ఉంచబడ్డాయి. 213) కనుక ప్రవక్తా! అల్లాహ్ తో పాటు మరొక దేవుణ్ణి ఎవడినీ వేడుకోకు. అలా చేస్తే నీవు కూడ శిక్షింపడేవారిలో చేరిపోతావు.

214) నీ దగ్గరి బంధువులను భయపెట్టు.

215) విశ్వాసులలో నిన్ను అనుసరించే వారిపట్ల మృదువుగా మెలుగు. 216) కాని ఒకవేళ వారు నీ పట్ల అవిధేయత చూపితే, అప్పుడు వారితో, “మీరు చేస్తున్న దానికి నేను బాధ్యుడను కాను” అని అను, 217) మహాశక్తిమంతుడైన ఆ అనంతకరుణా మయుడిపై భారంమోపు. 218) ఆయన నిన్ను, నీవు లేచినప్పుడు చూస్తాడు, 219) సజ్దా చేసేవారిలో నీ రాకపోకలను గమనిస్తాడు. 220) ఆయన అన్నీ వింటాడు, అన్నీ తెలిసినవాడు. 221) ప్రజలారా! పైతానులు ఎవరిపై దిగుతాయో నేను మీకు తెలుపనా? 222) అవి వంచకుడైన ప్రతి దుర్మార్గుడిపై దిగుతాయి. 223) గాలి వార్తలను చెవులలో ఊదతాయి; వాటిలో అబద్ధాలు చెప్పేవే ఎక్కువ. 224) ఇక కవులు; వారి వెనుక మార్గభ్రష్టులే నడుస్తూ ఉంటారు. 225) వారు ప్రతి లోయలో దారి తప్పటాన్నీ, 226) తాము ఆచరించని దానిని చెప్పటాన్నీ నీవు చూడటం లేదా? 227) విశ్వసించి మంచి పనులు చేసేవారూ, అల్లాహ్ ను అమితంగా స్మరించేవారూ, తమకు అన్యాయం జరిగినప్పుడు, కేవలం ప్రతిగా చర్య తీసుకునే వారూ తప్ప. అన్యాయం చేసే వారికి త్వరలోనే తెలిసిపోతుంది- వారు ఏ పర్ణవసానానికి గురి అవుతారో.

﴿212﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمَعَزُؤْلُونَ ۖ
فَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَكُونَ مِنَ
الْمَعْدِيَّينَ ﴿213﴾

﴿214﴾ وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ ۖ

﴿215﴾ وَأَخْفِضْ جَنَاحَكَ لِلسَّبْعِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۖ

﴿216﴾ فَإِنْ عَصَوْكَ فَقُلْ إِنَّي بِرَبِّي ءِيمٌ ۖ

﴿217﴾ وَتَوَكَّلْ عَلَى الْعَزِيزِ الرَّحِيمِ ۖ

﴿218﴾ الَّذِي يَرِيكَ حِينَ تَقُومُ ۖ

﴿219﴾ وَتَقْلِبُكَ فِي السُّجُودِ ۖ

﴿220﴾ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۖ

﴿221﴾ هَلْ أَنْتُمْ عَلَىٰ مَنْ تَنْزَلُ الشَّيْطَانُ ۖ

﴿222﴾ تَنْزَلُ عَلَىٰ كُلِّ آفَاكٍ أَثِيمٍ ۖ

﴿223﴾ يُبْقُونَ السَّمْعَ وَأَكْتَرُهُمْ كِذْبُونَ ۖ

﴿224﴾ وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ ۖ

﴿225﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّهُمْ فِي كُلِّ وَادٍ يَدْعُونَ ۖ

﴿226﴾ وَأَنَّهُمْ يَقُولُونَ مَا لَا يَفْعَلُونَ ۖ

﴿227﴾ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَذَكَرُوا اللَّهَ

كَثِيرًا وَأَنْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا ۗ وَسَيَعْلَمُ

الَّذِينَ ظَلَمُوا أَيَّ مُنْقَلَبٍ يَنْقَلِبُونَ ۖ

వాక్యాల సంబంధం : ఈ వాక్యాలలో హూద్ (అ), సాలిహ్ (అ), లూత్ (అ), షుఐబ్ (అ) మొదలైన తమ తమ జాతుల్లో సాక్ష్యాధారాల వెలుగులో సత్యసందేశాన్ని ప్రచారం చేశారని, వారు వీరందరినీ తిరస్కరించారని, తత్కారణంగా అందరూ నాశనమయ్యారని చెప్పబడింది. అల్లాహ్ మహాశక్తిమంతుడు, గొప్పవాడు. తాను కోరినప్పుడే పట్టుకుంటాడు, దీనికి తోడు ఆయన కరుణామయుడు, వెంటనే పట్టుకోడు, సత్యతిరస్కారంపై వెంటనే శిక్షించడు, కాని ప్రజలు తాము సత్యాన్ని తిరస్కరించినా తాము క్షేమంగా ఉన్నామని సంతోషిస్తారు. ఇలా భావించడం చాలా పెద్ద పొరపాటు.

వాక్యాల వాఖ్యానం: ప్రవక్త ముహమ్మద్ (స) పై అవతరించిన దివ్యగ్రంథం ఖుర్ఆన్ ను గురించి ప్రస్తావించటం జరిగింది. సూరా ప్రారంభంలోనూ, చివరిలోనూ ఖుర్ఆన్ గురించి పేర్కొనడం జరిగింది. నిస్సందేహంగా ఈ

11
36
15

ఖుర్ఆన్‌ను అల్లాహ్ ప్రవక్త (స) పై అవతరింపజేశాడు. దీన్ని తీసుకొని పరిశుద్ధాత్మ జిబ్రయీల్ అవతరించటం జరిగింది. (తఫ్సీర్ ఇబ్నెకసీర్)

హాఫిజ్ ఇబ్నె కసీర్ (ర) ఇలా రాస్తున్నారు : మద్‌యస్ వారి వినాశకర సంఘటనను ఖుర్ఆన్‌లో మూడు సూరాల్లో పేర్కొనడం జరిగింది. సూరతుల్ ఆరాఫ్ 91, సూరతుల్ హూద్ 94. (త్రైసిరుప్రహ్మాన్)

మేము అవతరింపజేసిన ఈ ఖుర్ఆన్ ఒక పరిపూర్ణ భాషలో ఉంది. ఇందులో స్పష్టమైన ఆదేశాలు ఉన్నాయి. ఎటువంటి సాకులకూ తావులేదు. ఇవి మానవజీవితానికి మార్గదర్శకాలు.

ఒకరోజు ఆకాశం మేఘావృతంగా ఉన్నప్పుడు మహాప్రవక్త (స) తన అనుచరులతో కూర్చొని ఉన్నారు. ఇంతలోనే ప్రవక్త (స) మేఘాల గురించి చర్చించసాగారు. అప్పుడు ఒక వ్యక్తి ఇలా అన్నాడు. “ప్రవక్తా! మీరు మేఘాల గురించి చాలా స్పష్టంగా పలుకుతున్నారు. నేను మీకంటే స్పష్టంగా చెప్పేవారిని మరెవరినీ చూడలేదు.” అప్పుడు ప్రవక్త (స) ఇలా అన్నారు; “స్పష్టత నా స్వభావం. ఖుర్ఆన్ నా భాషలోనే అవతరించింది. అల్లాహ్ కూడా దీని భాషను ప్రశంసించాడు. అంటే ఈ ఖుర్ఆన్ పట్ల గౌరవ మర్యాదలు పూర్వీకుల్లో కూడా ఉన్నాయి. పూర్వ ప్రవక్తలందరూ నా గురించి, ఈ ఖుర్ఆన్ గురించి భవిష్యవాణి పలికి ఉన్నారు”.

మర్యమ్ కుమారుడు ఈసా ఇలా అన్నారు, “ఓ ఇస్రాయిలీయులారా! నేను మీ అందరి వైపు పంపబడిన దైవప్రవక్తను మరియు నాకంటే ముందు అవతరించిన తౌరాతును ధృవీకరిస్తున్నాను. ఇంకా నా తరువాత రాబోయే ప్రవక్తను గురించి శుభవార్త ఇస్తున్నాను. అతని పేరు అహ్‌మద్ అయి ఉంటుంది (అస్ఫ్ 6). ముహమ్మద్ (స) ను విశ్వసించటానికి ఈ ధృవీకరణ చాలదా! ఇస్రాయిల్ పండితులు కూడా ఈ ఖుర్ఆన్‌ను గురించి తమ గ్రంథాల్లో చదివి ఉన్నారు. ఈ గ్రంథాల ద్వారా వీరు హితబోధ చేస్తూ ఉంటారు.

న్యాయశీలరు, ధర్మపరాయణులు అంటే తమ గ్రంథాలలో ప్రవక్త (స) గురించి ప్రస్తావించబడిందని ఒప్పుకునేవారు, వీటిలో ప్రవక్త (స) సద్గుణాలు, దైవదౌత్యం, అనుచర సంఘం గురించి ప్రస్తావన ఉంది. వీరిలో చాలా మంది విశ్వసించారు. అబ్దుల్లాహ్ బిన్ సలామ్, సలమాన్ ఫారసీ మొదలైనవారు. తౌరాతులో, ఇంజీలులో ప్రవక్త (స) గురించి ప్రస్తావించబడిందని ధృవీకరించారు. అల్ ఆరాఫ్-157ను చూడండి. (తఫ్సీర్ ఇబ్నెకసీర్)

మక్కా అవిశ్వాసులపై అకస్మాత్తుగా అల్లాహ్ శిక్ష విరుచుకుపడుతుందని అది వచ్చిన తరువాత రాకపోతే బాగుండేది అని వారు ఆశిస్తారని చెప్పబడింది. అదే విధంగా ఫిర్జెన్ చావును చూసి విశ్వసించాడు. కాని లాభం లేకపోయింది.

204. వాక్యంలో అల్లాహ్ వారిని దైవశిక్ష కొరకు తొందరపడవద్దని హెచ్చరించాడు. మేము పాపాత్ములకు అధిక ఆయుష్షును, ధనాన్ని సంపదలను ఇచ్చిన తర్వాత వారిని వ్యధాభరితమైన శిక్షలకు గురిచేసి శాశ్వతంగా నరకంలో ఉంచితే వారికి ఏం మంచి లభించింది.

ఆరాధన అల్లాహ్‌కే: అల్లాహ్‌ను నిర్మలమైన మనస్సుతో ఆరాధించాలని ఆదేశించబడింది. ముందు మీ దగ్గరి బంధువులను హెచ్చరించమని, ఆ తరువాత క్రమంగా ఇతరులకూ దీని గురించి బోధించమని ప్రవక్త (స) ను ఆదేశించడం జరిగింది. మర్యమ్-97, హూద్ -17ని చూడండి (తఫ్సీర్ ఇబ్నెకసీర్)

192-194. ఈ ఖుర్ఆన్ విశ్వప్రభువు గ్రంథమని, దీన్ని జిబ్రయీల్ (అ) అల్లాహ్ ఆదేశానుసారం ముహమ్మద్ (స) హృదయంలోనికి అవతరింపజేశారని ఇది పైతానుల పని కాదని, ఎందుకంటే ఖుర్ఆన్ వారికి పనికిరాదని ఈ ఖుర్ఆన్ అల్లాహ్ వెలుగని, ఇది మానవుల కొరకు మార్గదర్శకమని, పైతానుల పని కేవలం మార్గభ్రష్టతకు గురిచేయడమేనని, పైతానులు దీనికి తగరని, పైతానులు ఖుర్ఆన్ వరకు చేరలేరని ఎందుకంటే దైవమాతల రక్షణలో ఈ ఖుర్ఆన్ అవతరిస్తుందని, అగ్నిజ్వాలల ద్వారా వీరిని తరమటం జరుగుతుందని, ఎందుకంటే ఖుర్ఆన్ రక్షణ బాధ్యతలు అల్లాహ్ తీసుకున్నాడని పేర్కొనబడింది సూరె జిన్ -8ని చూడండి.